

Αντιγόνη Σταυροπούλου

HOW TO KILL YOUR DARLINGS

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής | Τμήμα Εξειδίκευσης | 2019-2020

Σχέση σε τρεις εικόνες. Μια ανθρώπινη, μια τερατώδης και μία αγάπης.

Τα πρόσωπα του έργου

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ο δάσκαλός της

ΕΚΕΙΝΗ: Η μαθήτριά του

ΕΚΕΙΝΟ: Το παιδί τους

εικόνα πρώτη
ανθρώπινη

σκηνή πρώτη
μάθημα

| Σε ένα δωμάτιο στενό και μακρόστενο. Ένα τραπέζι στενό και μακρόστενο.
Στη μία κεφαλή του τραπεζιού εκείνος, στην άλλη κεφαλή εκείνη. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν...

| Σιωπή |

Δεν ξέρω.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι τίποτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΗ

Τίποτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Ωραία. Κατάλαβα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι κατάλαβες;

ΕΚΕΙΝΗ

Τίποτα.

| Σιωπή |

Ακόμα μία χαμένη υπόθεση.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι χαμένη. Τίποτα δεν χάνεται.

ΕΚΕΙΝΗ

Τίποτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τίποτα.

| Σιωπή |

Τα έχουμε πει αυτά. Μπορείς όποτε θέλεις να γράψεις ό,τι θέλεις.

| Σιωπή |

Απλώς όχι τώρα. Και όχι το συγκεκριμένο, στην παρούσα φάση. Οπότε για την ώρα...

ΜΑΖΙ

Στο συρτάρι!

ΕΚΕΙΝΗ

Όλο μου απορρίπτετε υποθέσεις που εσείς μου δίνετε να γράψω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτός ο πληθυντικός, Δέκα, πότε θα κοπεί;

ΕΚΕΙΝΗ

Όταν θα με πείτε κι εσείς με το όνομά μου.

| Σιωπή |

Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ας περάσουμε στην επόμενη υπόθεση.

ΕΚΕΙΝΗ

Μάλιστα!

| Σιωπή |

Την ηχογράφηση.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γράφει.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία... Έχει μείνει η υπόθεση για τη μείωση.

Τίτλος: Για το καλό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μείωση.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι, αυτό. Για το καλό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι για το καλό; Ποιο καλό;

ΕΚΕΙΝΗ

Το καλό. Της ανθρωπότητας.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι λες;

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλετε να ακούσετε την υπόθεση;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι. Μείωση θα είναι ο τίτλος.

ΕΚΕΙΝΗ

Απλώς σιέφτηκα-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μετά οι σιέφεις σου. Όλα στην ώρα τους. Τώρα την υπόθεση.

ΕΚΕΙΝΗ

Σε έναν μακρινό κόσμο-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τον τίτλο πρώτα.

ΕΚΕΙΝΗ

ΜΕΙΩΣΗ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Ξεκίνα.

ΕΚΕΙΝΗ

Σε έναν μακρινό κόσμο-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μα, πες μου, το κάνεις επίτηδες;

ΕΚΕΙΝΗ

Τι έκανα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ποιον μακρινό κόσμο; Πάλι παραβολές; Πάλι αλληγορίες;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν ακούς. Είπα να ξεχάσεις τον μικρό προίγιο. Το είπα ή δεν το είπα;

ΕΚΕΙΝΗ

Το είπατε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κι εσύ τι έκανες;

ΕΚΕΙΝΗ

Τον ξέχασα.

| Σιωπή |

Την υπόθεση αυτήν, εσείς μου τη ζητήσατε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι, όχι έτσι.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν την ακούσατε καν.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έχεις δίκιο. Με συγχωρείς. Ξείνα. Δεν θα σε διακόψω.

ΕΚΕΙΝΗ

Σ' έναν μακρινό- Συγγνώμη. Στον κόσμο μας, οι άνθρωποι γεννάνε μόνο δυνατά και έξυπνα παιδιά. Πριν φέρουν στον κόσμο τα smart kids τους, ελέγχουν τα έμβρυα ως προς τον νου και την προσωπικότητά τους. Αξιολογούνται με τη μέθοδο της ψυχικής διαφάνειας (μέτρηση ψυχικής διαφάνειας, έλεγχος συναισθημάτων και ανεπάρκειας εγωισμού) ώστε να εντοπιστούν αυτά με τη μεγαλύτερη πιθανότητα να δημιουργήσουν πρόβλημα. Τα ανώμαλα έμβρυα, δεν γεννιούνται ποτέ για το καλό της ανθρωπότητας. Τα αδύναμα έμβρυα, δεν γεννιούνται ποτέ για το καλό τους. Φυσικά η απόφαση θανάτωσης ανήκει στους γονείς. Μία γυναίκα είναι έγκυος σε δίδυμα. Το πρώτο, είναι το πιο εξελιγμένο smart kid του κόσμου. Έχει δέρμα αφής και η μνήμη του ξεπερνάει τα 100 χρόνια. Το δεύτερο, είναι πολύ παλιό μοντέλο. Δεν έχει τις δυνατότητες των smart kids και ούτε μπορεί να τις αποκτήσει. Ο άντρας της υποστηρίζει πως αν το δεύτερο παιδί γεννηθεί, θα ζήσει μια ζωή μέσα στη δυστυχία. Συμβουλεύει τη γυναίκα του να σώσει το παιδί της από τον σκληρό κόσμο, σκοτώνοντάς το. Για το καλό του. Δηλαδή, τη συμβουλεύει να προχωρήσει στη λεγόμενη Μείωση. Τότε εκείνη σκοτώνει τον άντρα της και σώζει στ' αλήθεια και τα παιδιά της και τον κόσμο.

| Σιωπή |

Για το καλό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν...

| Σιωπή |

Δεν ξέρω.

ΕΚΕΙΝΗ
Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ
Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΗ
Τι τίποτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ
Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΗ
Τίποτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ
Τίποτα.

| Σκοτάδι |

σκηνή τρίτη
συμβουλές

| Σε ένα δωμάτιο πλατύ. Ένα τραπέζι τετράγωνο.
Στη μία γωνία του τραπεζιού εκείνος, στην άλλη γωνία εκείνη. |

EKEINOS

Στους πολλούς να απευθύνεσαι. Αυτοί μας νοιάζουν.

EKEINH

Άντε πάλι οι πολλοί.

EKEINOS

Ορίστε;

EKEINH

Τίποτα. Λέω... Πολλούς τι;

EKEINOS

Ανθρώπους.

EKEINH

Τι ανθρώπους;

EKEINOS

Κανονικούς ανθρώπους.

EKEINH

Τι πάει να πει «κανονικούς ανθρώπους»;

EKEINOS

Ανθρώπους, θέλω να πω, που θέλουν να καταλάβουν.

EKEINH

Υπάρχουν και οι άνθρωποι που θέλουν να νιώσουν, κύριε.

EKEINOS

Αν δεν τους αφορά αυτό που γράφεις δεν θα-

EKEINH

Δεν θα με αφορά η άποψή τους.

EKEINOS

Οι άνθρωποι που θα πληρώσουν εισιτήριο-

EKEINH

Δεν με νοιάζουν τα εισιτήρια.

EKEINOS

Δέκα, το θέατρο δεν γεμίζει με γλυκανάλατους ποιητικισμούς.

ΕΚΕΙΝΗ

Κύριε, εγώ για την ψυχή μου γράφω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τα έργα σου δεν θες να ανέβουν;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν με αφορά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τώρα. Όμως μετά, αργότερα, στο μέλλον-

ΕΚΕΙΝΗ

Στο μέλλον δεν ξέρουμε. Δεν ξέρουμε τίποτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θες τα έργα σου να τα διδάσκουν στα σχολειά; Ή στις δραματικές σχολές;

ΕΚΕΙΝΗ

Φυσικά και θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Ωραία. Πώς θα διδάσκονται αν γράφεις όπως γράφεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Πώς γράφω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ουτοπικά. Ρομαντικά παραμυθάκια με καλό τέλος.

ΕΚΕΙΝΗ

Τα υποκοριστικά, σας παρακαλώ, όχι για τα έργα μου.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με συγχωρείς, Δέκα.

| Σιωπή |

Ο κόσμος είναι σιληρός. Πρέπει να είναι και τα έργα σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Πρέπει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σε αυτόν τον κόσμο, πρέπει. Αν θες να μούνε στα σχολειά.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θέλεις τι;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θέλω να μαθαίνουν τα παιδιά μου τη σκληρότητα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μα, ο κόσμος μας-

ΕΚΕΙΝΗ

Ο κόσμος σας!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Στον ίδιο κόσμο ζούμε, Δέκα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι, αλλά δεν είμαστε ίδιοι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φυσικά και όχι. Αυτό θα ήταν καταστροφικό.

ΕΚΕΙΝΗ

Τότε μπορώ να γράψω ό,τι θέλω. Όπως θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σπίτι σου, ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ; Εδώ είμαι αριθμός. Εδώ είμαι όπως με θέλετε. Εδώ δεν είμαι εγώ. Έτσι δεν είναι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ είσαι. Εσύ σε συνθήκη.

ΕΚΕΙΝΗ

Σε συνθήκη;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι η μαθήτριά μου.

ΕΚΕΙΝΗ

Είμαι μαθήτριά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι βρε κορίτσι μου, θέλω να πω-

ΕΚΕΙΝΗ

Και έχω όνομα!

| Σκοτάδι |

σκηνή τέταρτη
μόνος

| Εκείνος μιλά στο τηλέφωνο. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η μόνη μου πιθανότητα. Αυτή μπορεί, μόνο. Μόνο σου λέω, ξέρω. Ποιος; Όχι, όχι, με τίποτα. Αυτός είναι μαλθακός. Όχι. Του λείπει η λάμψη. Δεν- Ποια; Ναι, καλά. Ε, επειδή δεν γράφει. Δεν έχει τάλαντο. Όχι, είναι πολύ μεγάλη. Ούτε. Είναι μικρή εκείνη, δεν είναι έτοιμη. Δεν μπορώ καν να συζητήσω μαζί τους, πώς θα- Σου λέω αυτή πρέπει να είναι. Ναι, είναι στην καταλληλότερη ηλικία. Μόνο αυτή, ναι. Αυτή πληροί όλες τις προϋποθέσεις για να- Σου λέω, αν δεν είναι αυτή, δεν είναι καμία. Μετά πάει. Τέλος. Δεν υπερβάλλω. Φυσικά. Φυσικά και της το είπα. Θέλω να αφήσει ιστορία. Να γράψει ιστορία, να γίνει- Θέλω να διδάσκεται το έργο της στα σχολεία. Ναι, διδάσκονται θεατρικά έργα στα σχολεία. Του Σοφοκλή. Εντάξει, ναι. Ωραία, στις δραματικές σχολές. Να διδάσκεται, λέω. Μα πώς θα μπει στα σχολεία αν δεν είναι- Έλα... Έλα. Ναι, σε ακούω. Τι να μου πει; Την ξέρεις. Ρε συ, δεν ακούει. Εγώ για το καλό- Έλα... Ναι; Δεν ξέρω, ακούω παράσιτα. Καλύτερα, ναι. Μείνε σε ένα σημείο. Ωραία, ναι, μια χαρά. Θέλω να γράψει κάτι σκληρό, πολιτικό. Ρεαλισμό. Κάτι να απευθύνεται σε όλους. Πώς αλλιώς; Δεν- Λέει πως είναι πολιτικό. Λέει πως αυτός είναι ρεαλισμός για εκείνην. Δεν θέλει. Δεν την νοιάζει, λέει. Ναι, προσπαθώ. Σου λέω, έχει μπλοκάρει. Και η μέρα πλησιάζει. Φυσικά και έκανα. Ναι και αυτό το είπα. Φυσικά... Ναι, ήμουν αλλά τώρα δεν είμαι. Έλα τώρα, θυμάσαι προϊστορικές εποχές. Δεν είχαμε μυαλό τότε. Και κυρίως, δεν είχαμε κάποιον να- Ναι, δεν ξέρω. Εντάξει. Ε, το είπα... Ναι σου λέω. Ναι και μου είπε «τι συγγραφική ταυτότητα ζητάτε όταν είμαι για εσάς ένας αριθμός;» Τι να απαντήσω; Τι; Το Δεία. Το καλό. Όλα είναι για να νιώσει εκείνη πως- Δεν έχω απάντηση, το καταλαβαίνεις; Δεν τα καταφέρνω, δεν ξέρω πώς- Σου λέω μου είπε πως την τραμπουκίζω. Πρόσεχε της λέω σε παρακαλώ πώς μιλάς και λέει εσείς να προσέχετε. Ναι. Ναι... Δεν ξέρω. Την φοβάμαι. Σκέψου λίγο. Αν τα παρατήσει, χάθηκα. Και χάθηκε κι αυτή. Είναι η μόνη μου πιθανότητα. Πρέπει να γράψει αυτό που θέλουν να διαβάσουν. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο. Συγκεντρώσου, της λέω. Βρες τον εαυτό σου. Χάνεσαι...

| Σιοτάδι |

σκηνή πέμπτη
νομίσματα

| Σε ένα δωμάτιο μικρό. Χωρίς τραπέζι.
Στο παράθυρο εκείνος, στην πόρτα εκείνη. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πώς είπες;

ΕΚΕΙΝΗ

Νομίζω πως-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πιστεύεις, Δέκα. Δεν νομίζεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν πιστεύω, απλώς-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ είναι το πρόβλημα. Πρέπει να πιστεύεις. Με τα νομίσματα δεν πήγε κανένας πουθενά.

ΕΚΕΙΝΗ

Συμφωνώ, απλώς-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα τα βρούμε όλα στην πορεία.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί Δέκα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σκέψου. Και μη βιάζεσαι. Ξέρω τι κάνω. Για σένα το-

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω κι εγώ να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα γίνουν όλα. Αρκεί να πιστεύεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Δε νομίζω...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαστε σε καλό δρόμο.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μη βιάζεσαι.

ΕΚΕΙΝΗ

Αισθάνομαι πως-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι ψυχοθεραπεία εδώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μη ζητάς. Να είσαι ο εαυτός σου. Ανοίξου.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι θέλετε πια;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να ξέρεις τι θες. Να ρισκάρεις. Να παίρνεις την ευθύνη.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και να με εμπιστεύεσαι.

ΕΚΕΙΝΗ

Σας-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Υπομονή...

| Σιωπή |

Νομίζω πως είναι ώρα να φύγουμε.

ΕΚΕΙΝΗ

Πιστεύετε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πιστεύουμε. Καλό βράδυ.

| Σκοτάδι |

feedback πρώτο

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με πολύ δημιουργικό τρόπο επεξεργάζεσαι τις οδηγίες που λαμβάνεις. Και μάλιστα με τον δικό σου τρόπο – το επισημαίνω γιατί θαυμάσαι τον προς στιγμήν, προβληματισμό σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Μα μπορώ να γράψω έτσι; Μπορώ να είμαι αυτή; Μπορώ να είμαι εγώ-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι, μπορείς.

ΕΚΕΙΝΗ

Και η συγγραφική μου ταυτότητα; Η έμπνευσή μου; Εγώ; Πού είμαι εγώ; Δεν βρίσκω πουθενά εμένα σε αυτό το κείμενο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Παρόλο που είναι ορατή η προσπάθειά σου να συμμορφωθείς σε ένα δεδομένο πλαίσιο, η συγγραφική σου προσωπικότητα δίνει ξεκάθαρα το δικό της στίγμα, πράγμα το οποίο φυσικά είναι θαυμάσιο.

ΕΚΕΙΝΗ

Η πρώτη πράξη δεν με-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το ολοκληρωμένο έργο θα μας δείξει αν αυτή η χειραγώγηση του-

ΕΚΕΙΝΗ

Χειραγώγηση;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καθοδήγηση. Το ολοκληρωμένο έργο θα μας δείξει αν αυτή η καθοδήγηση του προσωπικού σου ύφους καταλήγει σε ένα επιτυχημένο αποτέλεσμα.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να γράψω κάτι για αυτό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δηλαδή;

ΕΚΕΙΝΗ

Κάτι για αυτό το θέμα.
Για αυτήν την χειραγώγηση.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καθοδήγηση.

ΕΚΕΙΝΗ

Το ίδιο είναι. Θέλω να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Για την ώρα, πάντως, δηλώνω πολύ ευχαριστημένος!

ΕΚΕΙΝΗ

Αλήθεια;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι, το είπα για να σε ωθήσω να συνεχίσεις να κάνεις ό,τι λέω.

| Σιωπή |

Αστειεύομαι.

| Σιωπή |

Θέτεις ορισμένα ζητήματα που αναμένω να δω πώς θα τα χειριστείς.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι ζητήματα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σκέψου.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν μπορώ να καταλάβω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θες. Προσπάθησε.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μην τα παρατάς. Αν τα παρατήσεις, πάει.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί, εγώ και η πρόοδος μου, είμαστε τόσο σημαντικές για εσάς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτό θα το απαντήσεις εσύ, Δέκα.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι παίζει με το πραγματικό όνομά μου, κύριε; Γιατί είμαι αριθμός;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κάποιον σκοπό έχει κι αυτό. Όλα εξυπηρετούν κάποιον δραματουργικό σκοπό. Θα δεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Θα δούμε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ερώτηση... Η αντίστροφη χρονικά αφήγηση, από μπροστά προς τα πίσω, θα μπορούσε να έχει ενδιαφέρον. Αλλά γιατί;

ΕΚΕΙΝΗ

Κάποιον σκοπό έχει κι αυτό. Όλα εξυπηρετούν κάποιον δραματουργικό σκοπό. Θα δείτε.

| Σιωπή |

Οι μονόλογοι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Οι μονόλογοι των δύο προσώπων ενδιάμεσως των σκηνών είναι απολύτως λειτουργικοί.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Και κάτι ακόμα να ρωτήσω.

Πώς-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τέλος οι ερωτήσεις. Άκου, αυτό είναι το feedback μου σε εσένα. Η ανατροφοδότηση. Εδώ, κανονικά, εσύ δεν μιλάς. Εδώ, κανονικά, μιλάω εγώ. Εγώ μιλάω. Εσύ ακούς. Άκου.

| Σιωπή |

Τι σκέφτεσαι;

ΕΚΕΙΝΗ

Πρέπει να φύγω. Έχω αργήσει...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έχεις μία τάση φυγής. Προσπάθησε να μείνεις λίγο περισσότερο σε κάτι.

| Σιωπή |

Τι σκέφτεσαι;

ΕΚΕΙΝΗ

Βιάζομαι...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Βιάζεσαι να αλλάξεις σκηνή.

ΕΚΕΙΝΗ

Είμαστε εδώ μέσα πέντε ώρες.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Προσπάθησε να δώσεις λίγη παραπάνω έκταση σε κάθε σκηνή σου. Αυτό θα ήθελα να σου ζητήσω για την επόμενη φορά.

ΕΚΕΙΝΗ

Τώρα μιλάμε για το έργο μου;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι. Γιατί σκέφτεσαι τόσο;

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να φύγω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αντί να πας παρακάτω, να αναπτύξεις περισσότερο τις ήδη γραμμένες σκηνές. Βάλε σαν στόχο να τις -σχεδόν- διπλασιάσεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κάνε το σαν άσκηση. Σαν δώρο στους ήρωές σου. Και σε εσένα εν γένει. Σε εμάς. Αν δεν μας αρέσουν τις επαναφέρουμε.

ΕΚΕΙΝΗ

Μαζί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Προσπάθησε να γευτείς περισσότερο αυτό που εμφανίζεται σε κάθε σκηνή.

ΕΚΕΙΝΗ

Προσπαθώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κι άλλο.

ΕΚΕΙΝΗ

Εσείς το γεύεστε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δώσε του χρόνο.

ΕΚΕΙΝΗ

Πρέπει να φύγω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δώσε μου χρ-

ΕΚΕΙΝΗ

Καλό βράδυ, κύριε.

| Σκοτάδι |

σκηνή έκτη
χωρισμός

ΕΚΕΙΝΟΣ

Η σκηνή του χωρισμού.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι καλή.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι έχει;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι ρεαλιστική.

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κανένας δεν χωρίζει έτσι.

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ χωρίζω έτσι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Χώρισε;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν αφορά τη δουλειά μας αυτό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μίλα μου. Πώς είναι εκείνη η σχέση που είχες;

ΕΚΕΙΝΗ

Καλύτερα από ποτέ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γι' αυτό είσαι έτσι τον τελευταίο καιρό; Επειδή χώρι-

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Πώς είμαι; Μια χαρά είμαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είσαι. Έχεις χάσει τη λάμψη σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Έχω βρει τον εαυτό μου.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν γίνεται αυτό. Ένα κορίτσι στην ηλικία σου πρέπει να έχει μια συντροφιά. Μόνιμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Πρέπει; Κρίμα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γίνεσαι ειρωνική. Μη γίνεσαι. Δεν φταίω εγώ-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είπα πως φταίτε. Και ούτε πως φταίει κανείς. Δεν είμαι ειρωνική.

| Σιωπή |

Θεωρώ πως είστε απόλυτος.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Απόλυτος σε τι;

ΕΚΕΙΝΗ

Στα πρέπει. Τίποτα δεν πρέπει. Ο καθένας επιλέγει το δικό του μονοπάτι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι, δεν αντιλέγω. Ωστόσο, κάποια πράγματα τα ξέρω καλύτερα από εσένα.

| Σιωπή |

Σε καταλαβαίνω. Αλήθεια. Θα έπρεπε να είσαι σταθερή, να έχεις μία μονιμότητα. Μία πρωινή δουλειά. Έναν καλό μισθό. Μια σοβαρή σχέση. Σιγά σιγά και ένα παιδί. Ή περισσότερα. Εσύ δεν έχεις τίποτα. Βλέπεις και τους γονείς σου, βλέπεις κι εμάς. Οι φίλες σου ανακοινώνουν τις εγκυμοσύνες τους. Στους γάμους κυνηγάς τις ανθοδέσμες. Ξέρω. Τα παιδιά στην ηλικία σου –που δεν είναι πια παιδιά- έχουν μια ανεξαρτησία που εσύ ακόμα δεν την έχεις καταφέρει. Έχουν σταθερότητα. Και σε πιέζει αυτό. Μη πιέζεσαι. Θα τον βρεις τον δρόμο σου. Αν πιστείες λίγο, θα τον βρεις. Με ηρεμία. Έχεις χρόνο.

| Σιωπή |

Τριάντα έλξεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Είκοσι εννιά. Θα κλείσω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μια χαρά. Μια χαρά. Θα πάρουμε και το βραβείο και θα ανοίξουν πόρτες. Θα φτιάξουν όλα. Θα το δεις. Σου το υπόσχομαι. Πήγαινε τώρα. Χρειάζεσαι χρόνο. Δες τη σκηνή του χωρισμού σε παρακαλώ. Να είναι ρεαλιστική. Ενήλικη. Ωριμη. Θα τα πούμε ξανά σε λίγες ώρες. Γεια σου κορίτσι μου.

| Σιωτάδι |

σκηνή έβδομη
μπαρ

ΕΚΕΙΝΗ

Μάταια. Όλα είναι μάταια. Δεν υπάρχει λόγος για τίποτα. Τίποτα δεν έχει νόημα.

| Πίνει |

Δεν αντέχω άλλο. Είμαι στο όριο. Το εννοώ. Θα τα αφήσω όλα. Δεν έχω έμπνευση για τίποτα, δεν έχω στόχο, δεν με τρελαίνει τίποτα από όλα αυτά, κατάλαβες; Δεν τα θέλω. Δεν παίρνω τίποτα. Κενό. Η ζωή μου δεν μου αρέσει. Δεν την θέλω. Ούτε έτσι όπως είναι τώρα, ούτε έτσι όπως πρέπει να την κάνω. Λεφτά και δουλειά και- Ζαλίζομαι. Γεια μας.

| Πίνει |

Δεν είμαι αγάριστη. Ναι, έχω το σπίτι μου. Και υγεία έχω. Ναι, αγαπώ και αγαπιέμαι. Και; Τι; Φαίνομαι βολεμένη αλλά δεν είμαι. Δεν ξέρεις. Ποτέ δεν ξέρεις τι κουβαλάει ο άλλος. Κάποιες φορές, άλλο φαίνεται και άλλο είναι.

| Πίνει |

Άλλο ένα. Με στυμμένο λεμόνι.

| Σιωπή |

Να σκέφτομαι πριν γράψω. Λίγο, η σκέψη βουλιάζει. Καλύτερα στην επιφάνεια. Να μην σκοτεινιάζω. Να είμαι φωτεινή. Να αδειάζω. Να φαίνομαι. Να μην είμαι. Να είμαι άλλη. Να με συμπαθούν και να με θαυμάζουν. Να με ζηλεύουν. Να μην αγαπώ άτομα. Να λατρεύω τους ήρωες. Να μην αργώ. Να μην περιμένω. Να ωριμάσω. Να γίνω σκληρή. Ρεαλιστική. Να πατάω στη Γη. Να φαίνεται πως αιωρούμαι. Να μην τα φαντάζομαι, να τα ζω. Να κοινωνικοποιηθώ. Να πειραματιστώ. Να χαμογελώ. Να έχω εμπειρίες. Να συστήνομαι ως συγγραφέας. Να λέω πως είμαι ποιήτρια. Να ζητάω λεφτά. Να με κοστολογήσω. Να μην υποτιμώ την αξία μου. Όλα μου να 'χουν τιμή και όλα να έχουνε τίμημα. Να πουλώ. Να αγοράζω. Να επενδύω. Όχι σε ανθρώπους, ποτέ. Να προσέχω. Να μην εμπιστεύομαι. Να δείχνω πιστή. Να μην είμαι. Ανάγκη και οικονομία. Ποίηση και οριζόντας. Να εκπλήσω και να εκπλήσομαι. Να συγκινώ. Να μην συγκινούμαι. Να μην με φοβούνται αλλά να είμαι επικίνδυνη. Απρόβλεπτη και άφοβη. Γυναίκα. Να είμαι και φίλη, να είμαι κι εχθρός. Παιδάκι να είμαι, η κόρη και η αδελφή. Συμμαθήτρια. Γυναίκα του και άγνωστη. Γιατίνα να 'μαι. Μητέρα του και μάνα των παιδιών του. Και να διδάσκω και να μαθητεύω. Να ξεπεράσω τον δάσκαλο και τον γονιό μου. Να μαγειρεύω, να στρώνω, να πλένω. Να πλένομαι. Να βάφομαι και να 'μαι ατημέλητη. Πριν να μιλήσω να σκέφτομαι. Να εξαρτώμαι και να 'μαι ανεξάρτητη. Να ζητάω βοήθεια. Στο χειροκρότημα να τους γελώ και να τους υποκλίνομαι. Να ευχαριστώ, να ευγνωμονώ και να γράφω ασταμάτητα. Ό, τι θέλουν να διαβάσουνε, να το διαβάσουν από μένα. Να γράφω με αίμα. Το αίμα μου. Να κυνηγήσω βραβεία και τίτλους. Να νικήσω και να νικάω για πάντα. Να είμαι η πρώτη. Και στο χωριό και στην πόλη. Να φτιάξω ταυτότητα. Να ξεχωρίζω. Να ταυτίζω χωρίς να ταυτίζομαι. Να θεραπεύω. Να μην θεραπεύομαι. Να μην γράφω για να εκφραστώ. Να εκφράζω την ανθρωπότητα. Να φέρω αλλαγή. Επανάσταση. Από μέσα. Να μην είμαι μονοδιάστατη. Να επιλέγω και να επιλέγομαι. Να έχω στρατηγική και υπομονή και μεθοδικότητα. Να αποφασίζω. Να έχω πρόγραμμα και δομή και πορεία ευθεία. Να μην περπατάω στραβά. Ούτε άρρυθμα. Να βαδίζω μπροστά και πίσω μου να μην κοιτάω. Να μην δένομαι. Να προχωρώ. Να είμαι γλυκόζη σαν το ποτό μου και πικρή σαν το αίμα. Το αίμα μου. Και να θυμάμαι για πάντα τον Θεό της γραφής και τη φράση του: "In writing, you must kill all your darlings.". Να σκοτώνω παιδιά. Τα παιδιά μου.

| Σφίγγει με το χέρι της το ποτήρι του αμαρέτο και το σπάει. Γεμίζει αίμα. Σκοτάδι. |

σκηνή όγδοη
κέρασμα

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτά είναι με σοκολάτα. Τα λευκά είναι διαίτης. Νηστίσιμα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιορτάζεις; Χρόνια πολλά.

ΕΚΕΙΝΗ

Σας ευχαριστώ. Γενέθλια έχω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και γιατί το λες έτσι;

ΕΚΕΙΝΗ

Πώς το λέω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σαν να πενθείς.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι, καλά είμαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μίλα μου. Έχω περάσει κι εγώ από την ηλικία σου. Ξέρω.

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό είναι το πρόβλημα. Ξέρετε.

| Σιωπή |

Όλοι ξέρετε κάτι που εγώ δεν ξέρω επειδή εσείς έχετε περάσει από εδώ που είμαι ηλικιακά και αυτομάτως σας καθιστά αυτή η εμπειρία στον χρόνο όλους παντογνώστες και εμένα με καθιστά ανίδη και αβοήθητη και η μοναδική ελπίδα μου είναι οι σοφές σας συμβουλές. Εσείς όλοι, ό,τι θέλετε, όπως και όποτε. Τα όνειρά μου πού πήγαν;

| Σιωπή |

Το τελευταίο όνειρο που θυμάμαι, είναι να είμαι σε φέρετρο με μουδιασμένο χέρι. Και όλοι οι άλλοι, οι νέοι, από πάνω μου να σχολιάζουν. Πόσο μεγάλη παντρεύτηκα. Πως δεν έβαλα νυφικό, γιατί ο γάμος ήταν πολιτικός. Έπρεπε. Για το παιδί. Το παιδί μου που έλεγε πάνω απ' τον τάφο πως δεν ήμουνά μάνα του, πως ήμουν γιαγιά. Και ο άντρας μου τα 'χε χαμένα και δεν με θυμόταν. Και όλοι να λένε πως αργούσα για όλα.

| Σιωπή |

Όταν ήμουνά μικρή, ήξερα απ' έξω όλες τις κασέτες της Ντίσνεϋ. Όλα τα λόγια της Άριελ και της Πεντάμορφης και της Ωραίας Κοιμωμένης. Όλα. Και ζωγράφιζα λευκά φορέματα σε ένα κορίτσι που μου έμοιαζε. Και έπαιζα με μωρά. Με ψεύτικα μωρά. Ήταν τα παιδιά

μου. Τα τάιζα και τα πήγαινα βόλτα στο καρτοσάκι τους. Τα έβαζα για ύπνο. Τους άλλαζα πάνα. Από μωρό. Κι εσείς παίζατε με αυτοκινητάκια. Θέλατε να φοράτε στολές και να είσαστε σούπερ ήρωες. Να έχετε υπερδυνάμεις. Να πετάτε πάνω από τον κόσμο και όποτε θέλετε να κατεβείτε. Τώρα, εσείς έχετε αμάξι. Και δυνάμεις. Και φοράτε και στολές. Και γυρνάτε από 'δω κι από 'κει. Εγώ δεν έχω παιδί. Γιατί πρέπει να περιμένω εσάς να γίνετε ήρωες πρώτα, να νιώσετε έτοιμοι. Και το φόρεμα που ζωγράφισα δεν θα το ράψω ποτέ. Γιατί ούτε ράφτρες υπάρχουνε πια. Γιατί τώρα η Ντίσνεϋ άλλαξε θέμα. Τώρα η Έλσα είναι καριερίστα. Ανεξάρτητη και πετυχημένη. Δυο ώρες έργο, ίχνος συναίσθημα. Ψυχρά κι ανάποδα. Δυνατή η Έλσα. Έτρεχε πάνω κάτω να σώσει τον κόσμο. Ηρωίδα. Τραγωδία.

| Σιωπή |

Τέτοια να γράφω; Αυτά εκφράζουν τον κόσμο; Αυτά δίνουν δύναμη στη σύγχρονη γυναίκα; Αυτά θέλει να διαβάσει το κοινό μου; Να πάει να δει την Έλσα. Και το Λάλαλαντ. Και όλες αυτές τις κενές αηδίες που «καθρεφτίζουν την πραγματικότητα». Να τα γράψουνε τα νέα κορίτσια αυτά. Εγώ πάει, διαλύθηκα. Δεν μπορώ να υπάρξω εδώ. Είμαι πια παλαιική. Ξεπεράστηκα, πάει. Δεν την θέλω εγώ, κύριε, αυτήν την πραγματικότητα. Εγώ θέλω να είμαι και ας μη φαίνομαι. Εγώ θέλω δεσμούς και αγάπη. Θέλω οικογένεια.

| Σιωπή |

Δες, έβγαλα κι όλες την πρώτη άσπρη τρίχα. Εδώ, πάνω απ' το μάτι στο φρύδι. Κάθε βράδυ πριν πλύνω τα δόντια μου, εκεί στον καθρέφτη, μου εύχεται όνειρα γλυκά. Και τα βλέπω.

| Σιωπή |

Να περιμένω λέτε, υπομονή. Σθένος. Πρέπει να περιμένω και να ζυγίζω τα λόγια μου μέχρι να είναι η ώρα. Πότε είναι η ώρα; Πότε; Όταν πια θα έχω πετύχει και θα μπορώ να κάνω ό,τι θέλω; Πότε θα γίνουν τα θέλω μου πράξη; Όταν θα έχω χάσει εντελώς τον εαυτό μου; Ή μήπως όταν θα θέλετε εσείς; Τότε; Πότε; Πείτε μου. Πείτε. Ακούω. Έχω αυτιά ανοιχτά και καλά σφραγισμένο το στόμα. Όπως πρέπει. Ακούω. Συμβουλευστε με δώστε μου τα φώτα σας, σώστε με, όπως έσωσε εσάς κάποιος άλλος κάποτε. Ή μήπως όχι; Μήπως κανείς δεν έσωσε ποτέ κανέναν; Μήπως δεν είστε ούτε εσείς σούπερ ήρωας; Μήπως δεν είστε ο σωτήρας του κόσμου; Μήπως χάσατε χρόνο κι εσείς και θέλετε να χάσουν κι οι άλλοι για να μη νιώθετε ο μόνος χαμένος; Μήπως η άποψή σας δεν ταιριάζει στην ιδιότητά σας και στη θέση σας πια; Μήπως ξεχάσατε ποιος ήσασταν και είστε κάποιος άλλος; Η άποψή σας; Μήπως κανένας δεν μπορεί να έχει άποψη για τίποτα που δεν τον αφορά; Μήπως «εμπειρία» είναι, ακριβώς, αυτό που δεν μπορεί να μεταδοθεί; Η γεύση του πικραμύγδαλου. Μήπως, λέω μήπως, κανένας μας δεν ξέρει τίποτα; Το αντέχετε αυτό εσείς; Αντέχετε να μην ξέρετε; Αντέχετε να είστε απλώς ο εαυτός σας; Αντέχετε να ασχοληθείτε με τη δική σας ηλικία;

| Σιωπή |

Πενήντα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ορίστε;

ΕΚΕΙΝΗ

Λέω, είστε πενήντα; Σαράντα πέντε;

| Σιωπή |

Αποκλείεται κάτω από Σαράντα τρία.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είμαι σαν τους άλλους εγώ, κορίτσι μου. Για εμένα η ηλικία είναι μόνο αριθμοί.

| Σιωπή |

Σε άφησα να μιλήσεις πριν, να το βγάλεις από μέσα σου, σε ένωσα, είχες ανάγκη να εκφράσεις κάτι. Μου αρέσει όταν μου μιλάς. Η σχέση μας προχωρά μέσα από την επικοινωνία. Και μόνο αν η σχέση μας είναι καλή, μόνο αν επικοινωνούμε σε βάθος, αν με εμπιστεύεσαι, ναι, μόνο αν με εμπιστεύεσαι θα γράφεις ένα καλό έργο. Το έργο σου-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είμαι το έργο μου. Ούτε το έργο μου είναι εγώ. Ούτε η ηλικία μου είμαι. Ούτε το όνομά μου, ούτε το επώνυμό μου, ούτε οι γονείς μου είμαι, ούτε τίτλος είμαι, ούτε τίποτα απ' όλα αυτά. Και τίποτα άλλο. Είμαι όλα αυτά μαζί και όσα άλλα θέλω. Και αλλάζω συνεχώς. Μεταβάλλομαι. Αποφασίζω και ξεαποφασίζω. Και αποτυγχάνω. Και δεν πειράζει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραίος μονόλογος αυτός. Κράτα τον από την ηχογράφηση και χάρισέ τον στην ηρωίδα σου. Κάνε της δώρο έναν τέτοιο μονόλογο. Θα συγκινηθεί. Καθάρισέ τον μόνο λίγο, κάνε τον πιο συγκεκριμένο, κατάλαβες. Πολύ καλό. Μπράβο σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Ηχογραφεί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πάντα.

| Εικίνη αρπάζει τη συσκευή της ηχογράφησης. |

ΕΚΕΙΝΗ

Σε λίγο πάλι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άνοιξέ το. Τώρα.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να μιλήσουμε για λίγο χωρίς αυτό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί όχι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί το λέω εγώ.

| Σιωπή |

Άνοιξε τώρα την ηχογράφηση γιατί θα σε πιάσω απ' το μαλλί και θα σε πετάξω έξω. Αρριετή υπομονή έχω κάνει. Μαλακισμένο κωλόπαιδο. Κακομαθημένο σιατό. Άνοιξέ το. Είναι χρήσιμα αυτά για το έργο. Για το έργο είσαι εδώ. Για το έργο μιλάμε. Για το έργο θα μιλάνε όλοι. Για αυτό το έργο. Δεν θα σε αφήσω να τα διαλύσεις όλα επειδή περνάς κρίση ταυτότητας. Επειδή νομίζεις πως θα αλλάξεις τον κόσμο. Δ ε ν α λ λ ά ζ ε ι .

| Εκείνη κλαίει |

Ναι κλάψε κι όλας. Κοριτσάκι. Μωρό. Όλοι θέλεις να ασχολούμαστε μαζί σου, με την ιδιαιτερότητά σου, με την τάση σου για επανάσταση και αυτοκαταστροφή, με τη μαλακία που σε δέρνει. Δεν είναι έτσι η ζωή. Υπάρχουν κι άλλα. Σοβαρά.

| Εκείνη σκουπίζει τα δάκρυά της και μαζεύει τα πράγματά της |

Κάτσε κάτω. Τώρα. Με έχεις πρήξει ρε. Το ξέρεις; Με έπρηξες. Νομίζεις πως επειδή έχεις τη νεότητα και την ομορφιά και τα χρόνια μπροστά σου και όλα να σε περιμένουν κι εσύ να αράζεις χαλαρή γιατί «έχεις χρόνο» πως θα γίνεται πάντα το δικό σου; Θα σε παρακαλάμε; Σε πληροφορώ πως όχι. Εδώ δεν θα γίνει το δικό σου. Έχεις μια δουλειά εδώ και θα την κάνεις. Όπως πρέπει. Όπως πω εγώ. Και εγώ αυτή τη στιγμή είμαι ο σημαντικότερος άνθρωπος της ζωής σου. Απ' τους μεγαλύτερους συγγραφείς του καιρού μας. Και ασχολούμαι μαζί σου. Μόνο ευχαριστώ πρέπει να λες. Ευχαριστώ. Να σέβεσαι. Δεν είμαι πατέρας σου εγώ να σε ανέχομαι. Ούτε ο γιόμενός σου να μου μυζοκλαίς. Είμαι ο δάσκαλός σου.

| Σιωπή |

Άνοιξε την ηχογράφηση να συνεχίσω το μάθημα. Αλλιώς φύγε. Ουδείς αναντικατάστατος.

| Εκείνη αφήνει τη συσκευή της ηχογράφησης στο γραφείο |

ΕΚΕΙΝΗ

Έγραφε. Είναι όλα εδώ. Γράψε εσύ το έργο. Μπορείς να υπογράψεις με όποιο όνομα θες. Γράψε με το δικό σου το αληθινό, γράψε με παρατσούκλι, με το δικό μου, ανώνυμα, όπως θες, γράψ' το. Δεν θα ζητήσω δικαιώματα. Ούτως ή άλλως, δεν είναι δικό μου. Δεν είμαι εγώ αυτό. Και δεν το θέλω. Δεν θέλω τίποτα. Μόνο να είμαι εγώ. Όπως θέλω. Και να μη σε ξανακούσω. Ποτέ. Κράτα το κέρασμα. Σήμερα ενηλιωνόμαι. Κάλλιο αργά παρά ποτέ. Σήμερα τα παρατάω. Όλα. Χάρηκα κι ευχαριστώ. Καλή ζωή. Καλή καρδιά. Όνειρα γλυκά.

| Εκείνη αποχωρεί. Η πόρτα κλείνει. Σκοτάδι |

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ. Εδώ είστε. Εδώ είμαστε.

|Σιωπή|

Όλα καλά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κόψε την ειρωνεία γαμώ το στανιό μου.

ΕΚΕΙΝΗ

Ποια ειρωνεία; Τι λέτε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ζήτα συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άκουσες τι είπα. Ζήτα συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Για ποιον λόγο;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επειδή σου το ζητάω.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι, αλλά γιατί; Τι έκανα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θα το συζητήσω. Δεν θα ρωτάς. Τώρα μόνο ζητάς συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φύγε τότε. Και μην ξαναπατήσεις το πόδι σου εδώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι γίνεται;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σου ζητάω κάτι και δεν το κάνεις. Αυτό γίνεται. Και αυτό δείχνει τι σόι πλάσμα είσαι. Τώρα καταλαβαίνω πολλά. Πάρα πολλά.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι καταλαβαίνετε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κοίτα, είναι η τελευταία φορά που το λέω. Ή ζητάς συγγνώμη ή δεν θα με ξαναδείς.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να το εννοείς.

ΕΚΕΙΝΗ

Πώς θα εννοώ κάτι που δεν έχω λόγο να το πω;

| Σιωπή |

Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πιο καθαρά.

ΕΚΕΙΝΗ

Σ υ γ γ ν ώ μ η

ΕΚΕΙΝΟΣ

Π ι ο δ υ ν α τ ά . Να σε ακούσουν όλοι. Οι συμμαθητές σου που περιμένουν απέξω, όλο το κτήριο να σε ακούσει, η γειτονιά, η πόλη, όλοι!

ΕΚΕΙΝΗ

Τι σχέση έχουν οι άλλοι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σταμάτα να ρωτάς και κάνε αυτό που λέω.

ΕΚΕΙΝΗ

Απλώς δεν βρίσκω νόημα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πέρασε έξω!

| Σιωπή |

ΕΞΩ!

ΕΚΕΙΝΗ

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

| Σιωπή |

Με άκουσαν όλοι τώρα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φύγε και μην ξανάρθεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Φώναξα συγγνώμη. Χωρίς λόγο. Το έκανα. Τι να κάνω τώρα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να μην σε ξαναδώ. Αυτό θέλω. Χαλάστηκα. Πάει.

| Σιωπή |

Φύγε!

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θέλω να φύγω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι θέλεις από εμένα;

| Σιωπή |

Γιατί είσαι εδώ;

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να γράψω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γράψε στο σπίτι σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν μπορώ. Μόνη μου δεν μπορώ τίποτα. Θέλω εδώ. Με εσάς.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έντεκα, φύγε τώρα. Έχει τελειώσει-

ΕΚΕΙΝΗ

Πώς με είπατε;

| Σιωπή |

Άλλαξα αριθμό; Γιατί; Τι σημαίνει τώρα αυτό; Καλό είναι ή κακό;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι αγενέστατη.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν σας επιτρέπω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ δεν σου επιτρέπω.

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ δεν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σκάσε και εξαφανίσου.

| Εκείνη πλησιάζει στην πόρτα |

Πίστεψα σε εσένα. Σε πίστεψα. Με απογοήτευσες.

ΕΚΕΙΝΗ

συγγνώμη...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επιτέλους, το εννοείς.

| Εκείνη τρέχει στην αγκαλιά του. Της ψιθυρίζει |

Αυτό τώρα, όλο, έτσι ακριβώς, χάρισέ το στο έργο σου. Στους ήρωες. Και μετά την αγκαλιά, συνέχισέ το. Αυτός είναι χωρισμός. Διακύβευμα. Έχουμε σχέση εδώ. Αληθινή.

| Σιωπάδι |

σκηνή δέκατη
μείωση

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θύμωσες τώρα;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Καθόλου. Αλήθεια.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Νιώθω πως είσαι φοβισμένη.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είμαι, κύριε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το ελπίζω.

| Σιωπή |

Χθες το βράδυ-

ΕΚΕΙΝΗ

Πέρασε. Ας μην-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν πέρασε. Δεν-

ΕΚΕΙΝΗ

Πάει. Το έχω ξεχάσει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ όμως το θυμάμαι.

ΕΚΕΙΝΗ

Θα το ξεχάσετε κι εσείς.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν ξεχνιούνται όλα.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι όλα. Αυτά που πρέπει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι πρέπει;

ΕΚΕΙΝΗ

Να ηρεμήσουμε...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σε θαυμάζω.

ΕΚΕΙΝΗ

Παίζετε μαζί μου;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ; Εγώ αν παίζω;

| Σιωπή |

Μήπως εσύ παίζεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ μπορείς να παίζεις με όποιον θες.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να θες.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν γίνεται να θέλω ό,τι θέλετε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ είμαι εδώ για να σε μάθω κάτι. Αν δεν θες, δεν θέλω ούτε εγώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να μάθω. Δεν θέλω να παίζω με τους ανθρώπους.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν μπορείς να μάθεις αλλιώς. Μην είσαι χαζή.

ΕΚΕΙΝΗ

Μη με μειώνετε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μείωση. Σωστά. Αυτός είναι ο τίτλος, αυτός είναι και ο άξονας, ο πυρήνας, το θέμα. Πρέπει να μπει σε αυτό. Να το νιώσεις. Να ταυτιστείς. Εκείνη η γυναίκα, η ηρωίδα σου, πονάει. Είναι σε αδιέξοδο. Πρέπει να πάρει μία απόφαση τρομερή. Να σκοτώσει το ένα παιδί της. Σαν να λέμε, να μειώσει την εγκυμοσύνη της κατά το ήμισυ. Είναι αδιανόητο. Πρέπει να τρέμει ολόκληρη, τα λόγια της να τρέμουν, να δονούνται. Θέλω να την δω να λυγίζει. Να μην αντέχει αυτή την αναγκαστική μείωση. Να χρειάζεται τον άντρα της να την στηρίζει. Θέλω να την δω να καταρρέει. Κι εσένα θέλω να σε δω να καταρρέεις. Δεν γίνεται να είσαι χαλαρή. Δεν γίνεται, πρέπει να βουτήξεις, να πινηθείς μαζί της. Έστω να συγκλονιστείς. Να σε

πάρει μαζί της θέλω. Να ενωθείτε κάπως. Δεν γίνεται αλλιώς. Θυμήσου, «η δολοφονία ενός ΑΘΩΟΥ ως πολιτική επιλογή/πράξη». Τεράστιο. Είσαι πίσω συγκριτικά με τους άλλους...

ΕΚΕΙΝΗ

Έχω γράψει μια σκηνή... Αυτοί χωρίζουν επειδή εκείνος δεν θέλει να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μην εξηγείς. Διάβασέ την.

ΕΚΕΙΝΗ

Να την διαβάσουμε μαζί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ θα είμαι εκείνος και εσύ εκείνη.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Δηλαδή, ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Ωραία.

| Εκείνη του δίνει το εκτυπωμένο έργο. Διαβάζουν. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σκέφτομαι πως-

ΕΚΕΙΝΗ

Μη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν μπορώ να-

ΕΚΕΙΝΗ

Θα σταματήσεις; Άκουσε να σου πω, έχω κουραστεί, κουράζομαι. Με κουράζεις. Σκέφτεσαι και δεν μπορείς και συνεχώς κάτι σου φτάνει. Έχω κι άλλα προβλήματα όπως γνωρίζεις και ασχολούμαι μόνο μαζί σου. Θα έπρεπε αυτό να φτάνει, να σου φτάνει. Θα έπρεπε –πρέπει να είσαι ευγνώμων και αντ' αυτού ξέρεις τι είσαι; Ένα αγάριστο κακομαθημένο πλάσμα που γεμίζει το σπίτι μου τοξίνη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν σου επιτρέπω να μου μι-

ΕΚΕΙΝΗ

Το ξι νη!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ τοξίνη. Μάλισα.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι μάλισα; Μάλισα; Αυτό έχεις να πεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Επειδή σου το ζητάω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι, αλλά γιατί; Τι έκανα;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θα το συζητήσω. Δεν θα ρωτάς. Τώρα μόνο ζητάς συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΗ

Φύγε τότε. Και μην ξαναπατήσεις το πόδι σου εδώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι γίνεται;

ΕΚΕΙΝΗ

Σου ζητάω κάτι και δεν το κάνεις. Αυτό γίνεται. Και αυτό δείχνει τι σόι πλάσμα είσαι. Τώρα καταλαβαίνω πολλά. Πάρα πολλά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι καταλαβαίνεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Κοίτα, είναι η τελευταία φορά που το λέω. Ή ζητάς συγγνώμη ή δεν θα με ξαναδείς.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Να το εννοείς.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πώς θα εννοώ κάτι που δεν έχω λόγο να το πω;

| Σιωπή |

Συγγνώμη.

ΕΚΕΙΝΗ

Πιο καθαρά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σ υ γ γ ν ώ μ η

ΕΚΕΙΝΗ

Π ι ο δ υ ν α τ ά . Να σε ακούσουν όλοι. Όλο το κτήριο να σε ακούσει, η γειτονιά, η πόλη, όλοι!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι σχέση έχουν οι άλλοι;

ΕΚΕΙΝΗ

Σταμάτα να ρωτάς και κάνε αυτό που λέω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Απλώς δεν βρίσκω νόημα...

ΕΚΕΙΝΗ

Πέρασε έξω!

| Σιωπή |

ΕΞΩ!

ΕΚΕΙΝΟΣ

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

| Σιωπή |

Με άκουσαν όλοι τώρα;

ΕΚΕΙΝΗ

Φύγε και μην ξανάρθεις.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φώναξα συγγνώμη. Χωρίς λόγο. Το έκανα. Τι να κάνω τώρα;

ΕΚΕΙΝΗ

Να μην σε ξαναδώ. Αυτό θέλω. Χαλάστηκα. Πάει.

| Σιωπή |

Φύγε!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θέλω να φύγω.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι θέλεις από εμένα; Γιατί είσαι εδώ;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ δεν-

ΕΚΕΙΝΗ

Σκάσε και εξαφανίσου.

Εκείνος πλησιάζει στην πόρτα.

Πίστεψα σε εσένα. Σε πίστεψα. Με απογοήτευες.

ΕΚΕΙΝΟΣ

συγγνώμη...

ΕΚΕΙΝΗ

Επιτέλους, το εννοείς.

Εκείνος βουτά στην αγκαλιά της. Της ψιθυρίζει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σ' ευχαριστώ. Όμως σε παρακαλώ, για το καλό μας, ας το αφήσουμε. Δεν πρέπει εμείς να το φέρουμε αυτό το παιδί στον κόσμο. Δεν πρέπει να γεννηθεί. Δεν πρέπει να ζήσει. Άκου με, μικρή μου. Εμείς θα είμαστε μαζί. Καλά. Ήρεμοι και αγαπημένοι. Οι δυο μας. Για όσο.

ΕΚΕΙΝΗ

Αν δεν γεννηθεί εδώ μέσα, θα γεννηθεί έξω από 'δω. Και μαζί του κι εγώ. Μείνε εσύ με τους φόβους και με τα πρέπει σου. Μη με ψάξεις. Μη μας ψάξεις. Ποτέ σου. Αντίο.

Εκείνη πλησιάζει στην πόρτα. Είναι κλειδωμένη.

Σκοτάδι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καλό ήταν. Αρκετά ρεαλιστικό. Μπράβο σου.

| Σκοτάδι |

εικόνα δεύτερη
τερατώδης

σκηνή ενδέκατη
ανακοίνωση

| Εκείνη και εκείνος στο γραφείο σε αντικριστές καρέκλες. |

ΕΚΕΙΝΗ

Ικανοποιημένος;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι. Ικανοποιημένος;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με ποιο πράγμα;

ΕΚΕΙΝΗ

Το άλλαξα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ποιο; Δεν θυμάμαι.

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ είναι που θα έμπαινε η ανακοίνωση.

| Σιωπή |

Εδώ, κανονικά, τώρα, θα ακουγόταν μία ανακοίνωση. Εδώ ήθελα να ακουστεί.

| Σιωπή |

Κάτι απ' έξω. Από τον έξω κόσμο.

| Σιωπή |

Τώρα, λέω, θα ήθελα να ακουγόταν από το παράθυρο μια ανακοίνωση. Ένας τηλεβόας που να μας απαγόρευε να βγούμε. Κάτι να μας λέει πως πρέπει να μείνουμε κλεισμένοι εδώ μέσα. Πως είμαστε υποχρεωμένοι να μείνουμε εδώ. Κάτι να μας ανάγκαζε να μείνουμε μαζί. Να αποφασίσουμε μαζί. Κάτι να έδινε νόημα σε όλη αυτή την προσπάθεια...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν-

ΕΚΕΙΝΗ

Ήθελα να έρθει ένα τέρας στην πόλη. Κάτι σαρκοφάγο. Κάτι να ενισχύσει την ανάγκη μας για επαφή. Κάτι πιο θαρραλέο από εμάς. Κάτι ισχυρότερο...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι, δεν ήταν καλή ιδέα το τέρας. Το είπαμε αυτό, πάει.

ΕΚΕΙΝΗ

Ένα σαρκοφάγο τέρας θα έδινε λύση σε όλα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτό που λες δεν το πιστεύεις ούτε εσύ. Πώς θα-

ΕΚΕΙΝΗ

Φυσικά και το πιστεύω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι ρεαλιστικό. Ένα τέρας-

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι ρεαλιστικό. Υπάρχουν τέρατα. Και μέσα μας, αν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι επιστημονική φαντασία.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί αυτό που ζούμε τι είναι;

| Σιωπή |

Γιατί κάτι είναι επιστημονική φαντασία μέχρι να συμβεί και όταν συμβεί, όταν μας επιβληθεί, όταν υπάρξει, ξαφνικά είναι η πραγματικότητα; Γιατί την πραγματικότητα μπορούν να την φτιάξουν οι άλλοι και όχι εμείς; Τι είναι πραγματικό και ποιος ορίζει το-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι άλλο θέμα. Άλλη ιστορία.

ΕΚΕΙΝΗ

Την ξέρεις την ιστορία;

| Σιωπή |

Την ιστορία, λέω, την ξέρεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φυσικά.

ΕΚΕΙΝΗ

Λάθος. Δεν την ξέρεις. Επειδή δεν υπάρχει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όση ιστορία υπάρχει, την ξέρω.

ΕΚΕΙΝΗ

Πάλι λάθος. Ξέρεις ό,τι θέλεις να ξέρεις. Θυμάσαι τα δικά σου. Τα σημαντικά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν ισχύει αυτό. Ξέρω κάθε λέξη, κάθε στιγμή, μαζί φτιάχνουμε την ιστορία. Μαζί ζούμε-

ΕΚΕΙΝΗ

Τι είναι η δεύτερη εικόνα;

| Σιωπή |

Ακούω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι;

ΕΚΕΙΝΗ

Τι είναι η δεύτερη εικόνα. Το δεύτερο κεφάλαιο της ζωής μου, λέω, σου το έχω πει. Τι είναι;

| Σιωπή |

Δεν ξέρεις.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θυμάμαι.

ΕΚΕΙΝΗ

Θυμάμαι εγώ. Από την πρώτη μέρα. Πριν αρθρωθεί η πρώτη λέξη. Τότε που δεν υπήρχες καν εσύ. Τότε που δεν είχαμε ανταλλάξει ούτε γεια. Από την αρχή. Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

ΔΕΝ-

ΕΚΕΙΝΗ

Τερατώδης.

| Σιωπή |

Η πρώτη εικόνα, εκείνη που πέρασε πριν λίγο, ήταν η ανθρώπινη. Έτσι την ονόμασα. Ανθρώπινη. Πώς λέμε παιδική ηλικία ή ακόμα και εφηβεία; Κάτι τέτοιο. Η δεύτερη, αυτή που ζούμε τώρα, αυτή που τώρα ξεινά, είναι η τερατώδης. Τέρατα είμαστε εμείς, τέρατα έχουμε γύρω μας και μέσα μας και τέρατα δημιουργούμε. Σαν την «νηλικίωση». Τερατώδης. Η Τρίτη, που δεν ξέρω πότε και πώς θα φτάσουμε ως εκεί, αλλά σίγουρα θα φτάσουμε κάποτε κάπως, είναι εκείνη της αγάπης. Η πορεία προς τον θάνατο. Το τέλος. Είναι στάδια. Είναι κεφάλαια ζωής. Της ζωής μου. Και σου τα έχω πει. Και δεν αλλάζουν.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Συγγνώμη. Δεύτερη εικόνα. Τερατώδης.

| Σιωπή |

Όπως και να 'χει. Δεν εξυπηρετεί κάτι ένα σαρκοφάγο τέρας αυτή τη στιγμή.

ΕΚΕΙΝΗ

Ακόμα κι αν δεν το βλέπεις, υπάρχει. Και εξυπηρετεί. Και μας τρώει. Αν το έβλεπες, αν το δεχόσουν πως το βλέπεις, αν δεχόσουν πως υπάρχει, όλα θα ήταν αλλιώς. Μπορεί να το πολεμούσαμε. Ακόμα και να το νικούσαμε. Ή να μας νικούσε. Γιατί είσαι σε άρνηση; Κάποια πράγματα, ακόμα κι αν δεν τα βλέπουμε με τα μάτια μας, υπάρχουν. Σκέψου...

| Σιωπή |

Θα ερχόμασταν κοντά...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαστε κοντά.

ΕΚΕΙΝΗ

Κι άλλο.

| Σιωπή |

Κάτι ήθελα να μας αναγκάσει να ενωθούμε. Να μας θυμίσει την αγάπη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ την θυμάμαι...

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ όχι.

| Σιωπή |

Αλλά τι σημασία έχω εγώ; Σημασία έχει να προχωρήσουμε. Και κάθε βήμα μας πρέπει να είναι δικαιολογημένο. Οργανωμένο. Ρεαλιστικό. Υπάρχει και η προθεσμία. Αλλιώς χάνουμε το βραβείο. Στην παρουσίαση της ζωής μας -του έργου, συγγνώμη- θα έρθουν τόσο σημαντικοί άνθρωποι, τόσο περισσότερο σημαντικοί από εμάς. Και αυτοί είναι που έχουν σημασία. Σημασία έχει να μας συμπαθήσουν. Το τι θα πουν. Να πουν πως είμαστε καλοί. Οι καλύτεροι. Να σου πούνε μπράβο. Το χειροκρότημα πάνω απ' όλα. Έτσι δεν είναι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πολύ σωστά. Έτσι είναι.

Ας προχωρήσουμε.

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό κάνουμε. Προχωράμε. Αφήνουμε πίσω τα θέλω μου και προχωράμε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καταπιέζεσαι δηλαδή;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Δεν καταπιέζομαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αισθάνομαι πως έχεις χάσει τον ειρμό σου. Μην-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν πειράζει. Ακολουθώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πιο δυναμική σε γνώρισα. Πιο αντιδραστική. Δεν θέλω να χάνεις τον εαυτό σου.

| Σιωπή |

Αν θέλεις στ' αλήθεια την ανακοίνωση, βρες έναν όμορφο τρόπο να την εντάξεις. Και τον εγκλεισμό. Βρες τρόπο να κλειστούμε μέσα. Βρες άλλον τρόπο. Έναν λόγο πραγματικό. Ή έστω αληθοφανή.

ΕΚΕΙΝΗ

Αληθοφανή...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι. Πειστικό. Να μπορεί να με πείσει. Κι εμένα και όλους. Όχι τέρατα και φαντάσματα. Είμαι ανοιχτός. Μαζί είμαστε σ' αυτό. Απλώς άκου με. Χωρίς να παραιτείσαι. Δεν θέλω να παραιτείσαι. Αν θες να έρθουμε πιο κοντά-

ΕΚΕΙΝΗ

Πιο αντιδραστική και πιο δυναμική. Και να μην παραιτούμαι. Μάλιστα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σταμάτα να κάνεις ό,τι σου λέω. Μη με ακούς τόσο πολύ. Στο τέλος θα γίνει αυτό που θες.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Ωραία. Θα βρω έναν αληθοφανή τρόπο να μείνουμε μέσα. Ανακοινώνω, λοιπόν, πως στο τέλος θα-

| Έξω από το παράθυρο, ακούγονται μπουμπουνητά. |

σκηνή δωδέκατη
μπουμπουνητά

ΕΚΕΙΝΗ

Τι ήταν αυτό;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν άκουσες;

ΕΚΕΙΝΗ

Άκουσα. Ωραίο. Αλλά δεν καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι δεν καταλαβαίνεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Πού χρησιμεύει αυτό;

| Σιωπή |

Εννοώ, γιατί να το ακούσω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ποιο; Τα μπουμπουνητά;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι. Να γράψω κάτι πάνω σε αυτό; Είναι άσκηση;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι λες;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν καταλαβαίνω γιατί έπρεπε να ακούσω αυτούς τους ήχους, γιατί μπήκε-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι με τα καλά σου; Πιστεύεις πως έβαλα εγώ τους ήχους; Γιατί να κάνω κάτι τέτοιο;

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό ρωτάω κι εγώ. Μέσα στην Άνοιξη μπουμπουνητά. Γιατί; Για να τρομάξω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι τελείως στον κόσμο σου;

| Σιωπή |

Δεν έχεις ιδέα τι έχει συμβεί, έτσι;

| Σιωπή |

Πες μου, πόσες μέρες έχεις να δεις τηλεόραση;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν έχω τηλεόραση.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ραδιόφωνο; Πόσες μέρες έχεις να ακούσεις ραδιόφωνο;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ακούω μουσική. Με αποσυγκεντρώνει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μουσική; Ποια μουσική; Δεν ξέρεις τι συμβαίνει στον κόσμο;

| Σιωπή |

Το κινητό σου. Πού είναι το κινητό σου; Βρες το κινητό σου, μπες στην αναζήτηση και γράψε «Μπουμπουνητά στην-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν έχω κινητό. Το έκλεισα πριν κάποιες μέρες. Με αποσπούσε από το γράψιμο. Ήθελα να γράψω, να τελειώσω το έργο, να προλάβω την προθεσμία, να είναι καλό, το καλύτερο, να κερδίσω να δούμε τι θα 'χω χάσει. Ήθελα να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άνοιξε το κινητό σου. Τώρα!

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν το έχω!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι εννοείς δεν το έχεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν το έχω. Το πέταξα. Μετά που το έκλεισα, αποφάσισα πως-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι λες; Πού το πέταξες; Γιατί-

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί έτσι! Στη θάλασσα το πέταξα. Πάει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ήταν καλό κινητό. Καινούργιο. Πριν λίγες μέρες-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν πειράζει. Είμαι καλύτερα χωρίς-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Οι δικοί σου;

ΕΚΕΙΝΗ

Τους είπα πως χρειάζομαι χρόνο. Για να γράψω. Είμαι ενήλικας.

| Μπουμπουνητό |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτό σημαίνει πως θα μείνεις εδώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι εδώ; Πού εδώ; Γιατί να μείνω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ. Δεν μπορείς να βγεις με αυτήν την κατάσταση. Και χωρίς κινητό.

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό δεν γίνεται. Δεν μπορώ να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γίνεται. Από αυτή τη στιγμή είμαι εγώ υπεύθυνος για σένα.

Μέχρι νεωτέρας, θα μείνεις εδώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι γίνεται;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έξω γίνεται χαμός. Δεν κυκλοφορεί άνθρωπος. Ρίχνει καρέκλες.

ΕΚΕΙΝΗ

Ποιος;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Λιγαίο καιρικό φαινόμενο.

| Μπουμπουνητό |

Θα μείνουμε μαζί.

ΕΚΕΙΝΗ

Μαζί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μαζί.

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Πώς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όπως.

ΕΚΕΙΝΗ

Για πόσο;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Για όσο.

| Μπουμπουνητό |

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να φύγω. Πρέπει να γράψω. Πρέπει να το τελειώσω ως αύριο, αλλιώς θα χάσω την-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα γράφεις. Θα το τελειώσουμε μαζί. Ως αύριο θα είναι έτοιμο.

| Ανοίγει ένα συρτάρι και βγάζει από μέσα του μια ρόμπα. |

Φόρα αυτό.

| Εκείνος της προσφέρει τη ρόμπα του. |

Κάνει κρύο εδώ όσο βραδιάζει.

| Εκείνη την φοράει. Μοιάζει να αλλάζει. Σαν να μπαίνει σε ρόλο. |

Ξεινάμε.

σκηνή δέκατη τρίτη
ρόλοι

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν μπορώ να μείνω εδώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν έχεις καταλάβει. Αυτό είναι το μόνο που μπορείς. Να μείνεις εδώ. Μαζί μου.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Λυπάμαι, δεν θα μείνω. Καλό βράδυ, τα λέμε αύ-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν πας πουθενά.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν το ζω...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το ζεις. Συγκεκριμένα, τώρα θα το ζήσεις.

| Ανοίγει ένα συρτάρι. Βγάζει από μέσα ένα μαξιλάρι κι ένα σεντόνι. Στρώνει στο πάτωμα. |

Καμιά φορά μένω εδώ. Ευτυχώς. Είμαστε οργανωμένοι.

ΕΚΕΙΝΗ

Νιώθω κάπως άβολα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι ώρα. Τώρα αρχίζει. Λοιπόν...

ΕΚΕΙΝΗ

Αλήθεια αισθάνομαι πολύ άβολα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Υπέροχο. Να αισθάνεσαι. Ό,τι αισθάνεσαι είναι υπέροχο, άβολα, βολικά, φόβο, λύπη, χαρά.

| Πλησιάζει στο μαγνητόφωνο |

Εμπλοκή ίσον ηδονή. Για να γράψεις πρέπει πρώτα να ζήσεις. Να μπορείς να ταυτιστείς. Να έχει το έργο σου ψυχή. Να πονάς και να αγαπάς και να δακρύζεις. Να είσαι γεμάτη. Και την ίδια στιγμή αδειανή. Πρέπει να γράφεις με το αίμα σου. Να ματώνεις. Το παιδί σου είναι. Γεννάς... Και αυτό που πρέπει να κάνεις ξέρεις ποιο είναι. Το ξέρω πως ξέρεις κι έρχεται η ώρα. Πριν το γεννήσεις πρέπει να το σιοτώσεις. Μετά θα είναι δύσκολο. Γιατί δηλαδή αισθάνεσαι άβολα;

ΕΚΕΙΝΗ

Φοβάμαι.

| Μπουμπουνητό. Κι άλλο. Κι άλλο. |

σκηνή δέκατη τέταρτη
παιχνίδι

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έλα. Θα παίζουμε ένα παιχνίδι.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι παιχνίδι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ θα σε ρωτάω και εσύ θα απαντάς. Ναι;

ΕΚΕΙΝΗ

Αν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι. Θα απαντάς μόνο με ναι και όχι.

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτοί είναι οι κανόνες.

ΕΚΕΙΝΗ

Βαρετό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έχεις να προτείνεις κάτι άλλο;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θέλω να παίζω. Η ώρα περνάει και πρέπει να αποφα-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πρέπει να χαλαρώσεις. Ένα διάλειμμα. Σαν άσκηση. Παιχνίδι. Έλα. Θα βοηθήσει.

ΕΚΕΙΝΗ

Μάλιστα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία. Ξεκινάμε.

| Σιωπή |

Είναι η ιστορία μας ένα δράμα;

ΕΚΕΙΝΗ

Ορίστε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σε παρακαλώ, παίξε το παιχνίδι. Θα ξεκλειδώσει πολλά. Μόνο ναι ή όχι.

| Σιωπή |

Είναι η ιστορία μας ένα δράμα;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η ιστορία μας μια τραγωδία;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η ιστορία μας μια κωμωδία;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η ιστορία μας-

ΕΚΕΙΝΗ

Μία μαλακία.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η ιστορία μας μία μαλακία;

ΕΚΕΙΝΗ

Το παιχνίδι. Το παιχνίδι είναι μία μαλακία.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι η ιστορία μας μία μαλακία;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι ρε γαμημένη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Χωράνε βρισιές στην ιστορία μας;

| Σιωπή |

Ταιριάζει αυτό το λεξιλόγιο σε εσένα;

| Σιωπή |

Θέλεις να γίνει η ιστορία μας η επιτυχία του αιώνα;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Όχι. Όχι. Και σε ό, τι άλλο ρωτήσεις, όχι θα απαντήσω. Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μου αρέσει που μένεις σε μία άποψη. Μου αρέσει που σε βλέπω σίγουρη. Να αντιδράς σε-

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Δεν είμαι ούτε σίγουρη, ούτε αντιδρώ, ούτε τίποτα. Τίποτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι θυμωμένη. Είναι η στιγμή να πάρεις αποφάσεις. Τώρα που βράζεις.

| Σιωπή |

Απάντησέ μου, μικρή μου. Απάντησέ μου και όλα θα φτιάξουν.

| Σιωπή |

Είναι η ιστορία μας-

ΕΚΕΙΝΗ

Ό Χ Ι .

| Εκείνη αρπάζει όσα χαρτιά υπάρχουν στο τραπέζι και τα κομματιάζει. |

Η ιστορία μας είναι η ιστορία μου.

| Σιωτάδι |

σικηνή δέκατη πέμπτη
παιδιά

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μπράβο. Μπράβο σου. Έτσι σε θέλω. Άφοβη.

| Μπουμπουνητό |

Μη φοβάσαι. Ξεκίνα.

ΕΚΕΙΝΗ

Να ξεκινήσω τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μίλα μου. Πες.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ξέρω. Δεν είμαι σίγουρη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σίγουρη για ποιο πράγμα;

ΕΚΕΙΝΗ

Αν το θέλω όντως.

| Σιωπή |

Αν γυρνούσα πίσω, δεν θα είχα φτάσει ως εδώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι;

ΕΚΕΙΝΗ

Θα προτιμούσα να μην είχα φτάσει ως εδώ. Να μην είχα έρθει καν. Να μην είχα μπει σε όλο αυτό. Να μην είχε αρχίσει. Να μην είχα πιστέψει. Σε εμάς. Θα προτιμούσα να ήμουν μόνη μου και ήρεμη. Ή να ήμουν με τον-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με ποιον;

ΕΚΕΙΝΗ

Ξέρεις.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πες το.

ΕΚΕΙΝΗ

Με τον άλλον.

| Σιωπή |

Να μην είχαν συμβεί αυτά, να μην περιμένα, να μην ζητούσα. Να μην είχαμε γνωριστεί, να μην είχε ξεκινήσει όλο αυτό, να μην έπρεπε να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μη!

ΕΚΕΙΝΗ

Να μην έπρεπε να αποφασίσω εγώ. Να μην έπρεπε να επιλέξω.

| Σιωπή |

Δεν θέλω να επιλέξω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν υπάρχει αυτή η επιλογή.

ΕΚΕΙΝΗ

Το ξέρω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ένα από τα δύο πρέπει να παραδοθεί.

ΕΚΕΙΝΗ

Το ξέρω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και ξέρεις ποιο πρέπει να είναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ξέρω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ξέρεις.

| Σιωπή |

Το πιο δυνατό. Το πιο ιδιαίτερο. Το πιο ολοκληρωμένο. Το πιο έξυπνο. Το πιο-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είναι έτσι για εμένα. Δεν υπάρχει για εμένα το πιο-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ζύγισέ τα. Δες τις δυνατότητές τους. Φτιάξε μία λίστα με τα συν και με τα πλην. Δες ποιο μπορεί να αγαπηθεί περισσότερο. Δες πιο αγαπάς πιο πολύ. Πιο θα σε κάνει περισσότερο ευτυχισμένη. Σε ποιο πιστεύεις πιο-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ζυγίζονται. Δεν έχουν συν και πλην. Πιστεύω και στα δύο και τα αγαπάω το ίδιο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σώσε τα. Σώσε μας. Το ένα πρέπει να-

ΕΚΕΙΝΗ

Μη!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θα αντέξει. Δεν πληροί τις προϋποθέσεις. Δεν είναι έξυπνο. Δεν έχει τη δύναμη που χρειάζεται ο κόσμος. Δεν μπορεί. Δυστυχώς. Τα άλλα θα είναι πολύ πιο ικανά, θα το κάνουν μια χαψιά. Θα χαθεί και μαζί του θα χάσει κι εσένα. Θα σε τραβήξει μαζί του στην αποτυχία. Τι με κοιτάς; Δεν το καταλαβαίνεις; Καλό θα του κάνουμε. Άκου με και εμπιστεύσου-

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να ξεράσω.

| Σιωπή |

Δεν το πιστεύω πως τ' ακούω όλα αυτά. Αλήθεια, σιχαίνομαι τον εαυτό μου.

| Σιωπή |

Πόσο σάπια είναι όλα; Αλήθεια, πόσο; Σε αυτόν τον κόσμο δεν θέλω να υπάρχει τίποτα δικό μου. Ούτε εγώ δεν θέλω να ζω εδώ πέρα. Σιχαίνομαι. Ξερνάω.

| Σιωπή |

Τους έχω δώσει ονόματα, το ξέρεις; Ακόμα δεν τα έχω δει και τα έχω ήδη βαφτίσει. Πώς να απορρίψω κάποιον; Ποιος; Αυτό εδώ το πονάω. Είναι το πρώτο, το πιο έξυπνο και το πιο δυνατό, ναι, το βλέπω, αλλά το νιώθω να βασανίζεται. Δεν θέλει να βγει. Δεν μπορώ να του κάνω τη χάρη. Δεν μπορώ να σταματήσω να το τρέφω. Το άλλο, το μικρό, το αδύναμο και ελαττωματικό, το χαζό και το παλιό, εκείνο που τίποτα δεν έχει να πει καινούργιο, το άσχημο, το Ψαροκέφαλο, εκείνο που καθόλου συγκεκριμένο δεν είναι και δεν είναι ούτε άνθρωπος ούτε και ψάρι, εκείνο το φανταστικό, εκείνο, το άχρηστο, το περίσσιο και το περιττό, εκείνο που είναι για πέταμα, εγώ το αγαπάω. Συγγνώμη. Δεν μπορώ να το πετάξω στα σκουπίδια. Δεν θέλω να το βάλω στο συρτάρι, δεν θέλω να θαφτεί πριν το γεννήσω, δεν θέλω να του πάρω την πνοή. Ζει. Ζούνε. Δεν μπορώ να διαλέξω. Προτιμώ να φύγω εγώ...

| Σιωπή |

Δεν θέλω. Δεν το αντέχω. Συγγνώμη. Δεν θέλω να συζητήσω άλλο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τότε άσε το πάνω μου.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Αυτό ποτέ. Εγώ είμαι-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ είσαι. Ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ είμαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και;

| Σιωπή |

Τι; Και τώρα τι;

| Σιωπή |

Και τώρα εμείς είμαστε. Και θα 'μαστε για πάντα. Μαζί-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είσαι μόνη σου. Είμαι κι εγώ. Μαζί είμαστε.

ΕΚΕΙΝΗ

Δικά μου είναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δικά μας.

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι τα παιδιά μου.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι και δικά μου παιδιά.

| Σιωπή |

Παιδιά μας.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Εγώ σε επέλεξα. Εγώ πάλεψα για να είμαι εδώ. Εσύ τίποτα. Απλώς σου έτυχα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτό που λες δεν ισχύει. Κι εγώ επιλέγω εσένα.

ΕΚΕΙΝΗ

Μετά που εγώ ήρθα. Εγώ άφησα πίσω μου άλλα για να 'ρθω. Εσύ εδώ είσαι ούτως ή άλλως.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μπορεί εσύ να έκανες περισσότερα για να είσαι εδώ, όμως-

ΕΚΕΙΝΗ

Εσύ μόνο διακόπτεις και μειώνεις-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αυτό δεν είναι αλήθεια.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είσαι έτοιμος για την αλήθεια. Είσαι του «φαινεσθαι» και της «κατάλληλης στιγμής» και-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ενώ εσύ;

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ είμαι. Και την κατάλληλη στιγμή δεν την περιμένω. Την φτιάχνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι ανώριμη. Δεν μπορείς μόνη σου να-

ΕΚΕΙΝΗ

Μπορώ.

| Σιωπή |

Μπορώ μόνη μου τα πάντα. Ό,τι θέλω, το μπορώ. Η εποχή μας -που τόσο σου αρέσει να την εξυμνείς- είναι γεμάτη με ευκαιρίες και τρόπους να υπάρξεις μόνος σου. Ό,τι θέλω μπορώ. Και καλύτερα. Μόνη μου, έξω από 'δω. Μακριά. Να μην έχω ανάγκη κανένα πλαίσιο, κανέναν να με διδάξει, κανενός το άγγιγμα να μην περιμένω και την ετοιμότητα κανενός να μην αναμένω και τίποτα να μη με εμποδίζει να υπάρξω ως άνθρωπος και ως γυναίκα και ως μάνα στον κόσμο. Και αν θες την αλήθεια, το προτιμώ. Μόνο τον εαυτό μου εμπιστεύομαι. Μόνο με αυτόν στ' αλήθεια είμαστε ένα. Όλοι οι άλλοι είστε περαστικοί.

| Σιωπή |

Γι' αυτό θα φύγω. Επειδή θέλω ολόκληρα. Όχι μισά.

| Σιωπή |

Έτσι θα πει εκείνη. Κι εκείνος θα την διακόψει πριν προλάβει να-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μαζί μπορούμε καλύτερα. Και το ξέρεις.

| Σιωπή |

Αυτό θα απαντήσει εκείνος.

| Σιωπή |

Δεν θέλω να φύγεις. Εγώ επιλέγω εσένα γιατί σε-

ΕΚΕΙΝΗ

Χειριστικές αηδίες. Το «δεν θέλω να φύγεις» από το «θέλω να μείνεις» απέχει μιλια-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θέλω να μείνεις.

ΕΚΕΙΝΗ

Και τι κάνεις εσύ που το θέλω εγώ, αφού θέλεις να μείνω;

| Σιωπή |

Δεν ξέρεις. Γιατί δεν κάνεις τίποτα. Γι' αυτό. Εσύ είσαι ασφαλής. Είναι όλο πάνω μου. Από εμένα εξαρτώνται όλα. Η αρχή και η συνέχεια και το τέλος. Ό,τι επιλέξω θα γίνει. Βολικό. Δεν θα λένε για σένα. Καμία ευθύνη. Κύριος. Τίποτα μη χάσει. Ούτε κερδίζει και τίποτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν είναι έτσι. Αν δεν ήσουν εσύ-

ΕΚΕΙΝΗ

Αν δεν ήμουν εγώ, θα ήταν κάποια άλλη.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καμία. Μαζί είμαστε. Και αυτά όλα είναι δικά μας. Όσο κι εσύ τα-

ΕΚΕΙΝΗ

Μπορείς να ξεχωρίσεις κάποιον; Απ' τα παιδιά μας, λέω. Τα δυνάμει παιδιά μας. Μπορείς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αν-

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι. Τώρα θα απαντάς εσύ μόνο με ναι και όχι.
Μπορείς να ξεχωρίσεις κάποιον;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι για σένα κάποιον πιο δυνατό από το άλλο;

| Σιωπή |

Είναι για σένα κάποιον πιο δυνατό από το άλλο;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι κάποιον που αγαπάς πιο πολύ;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Μπορείς να σκοτώσεις ένα από τα δύο;

| Σιωπή |

Μπορείς;

| Σιωπή |

Μίλα! Μπορείς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν-

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι ή όχι

| Σιωπή |

Τώρα ρε γαμημένε. Τώρα απάντα. Απάντησέ μου.

| Σιωπή |

Μπορείς να σκοτώσεις ένα από τα δύο;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Τότε δεν είναι παιδιά σου.

| Σιωπή |

Θέλω να φύγω.

| Εκείνη πάει στην πόρτα. Η πόρτα είναι κλειδωμένη. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν θα φύγεις πριν το τέλος.

ΕΚΕΙΝΗ

Το τέλος εγώ θα το βάλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα δούμε.

ΕΚΕΙΝΗ

Είσαι ό,τι χειρότερο. Άδειος. Κενός. Ρομποτάκι. Μόνο εσύ. Ο εαυτός σου και τίποτα άλλο. Δεν είσαι εσύ για πατέρα. Δεν είσαι γονιός. Ούτε καν να βοηθήσεις στη γέννα δεν είσαι άξιος. Ούτε να μου κρατάς το χέρι. Δεν είσαι καν άντρας. Άνθρωπος είσαι; Καν;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαι.

Έτσι είμαστε οι άνθρωποι.

| Μπουμπουνητό |

Έτσι είμαι εγώ. Ο εαυτός μου και τίποτα άλλο, ναι. Αλλά είσαι κι εσύ. Είσαι εξίσου σημαντική. Εσύ και ό,τι έχουμε φτιάξει. Κι ό,τι θα φτιάξουμε. Θα δεις. Έρχονται όμορφες μέρες. Εμπιστεύσου με, περίμενε λίγο και άνοιξε-

ΕΚΕΙΝΗ

Άνοιξε τώρα την πόρτα να φύγω. Δεν έχεις κανένα δικαίωμα πάνω μου. Δεν έχεις-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Φυσικά και έχω. Εσύ χωρίς εμένα δεν υπάρχουν. Αυτό όλο, χωρίς εμένα, δεν-

ΕΚΕΙΝΗ

Δώσε μου τα κλειδιά γιατί θα σπάσω την πόρτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν μπορείς. Δεν έχεις τη δύναμη να τη σπάσεις. Δεν είναι όλοι για όλα, αυτό σου λέω. Αλλά και να σπάσει, δεν πας πουθενά. Ακραία καιρικά φαινόμενα, καρέκλες, εγκλεισμός, θυμάσαι; Απόψε δεν υπάρχει το έξω. Είμαστε εδώ και εδώ θα μείνουμε. Ως το τέλος. Κι εκείνο για πάντα θα μείνει στη μνήμη και στις καρδιές μας. Μόνο εκεί, δεν μπορεί να βγει-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θα μας πεις εσύ ποιος μπορεί και ποιος όχι.

| Σιωπή |

Γράφει;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι;

ΕΚΕΙΝΗ

Το μαγνητόφωνο, λέω. Γράφει; Ηχογραφούνται όλα αυτά τόση ώρα;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όλα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ωραία. Και τώρα θα κλωτσήσω την πόρτα και θα την σπάσω.

| Εκείνη αρχίζει να κλωτσά με μανία την πόρτα. Δεν έχει τη δύναμη για να την σπάσει. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σου το είπα. Θα πληγωθείς. Θα ανοίξω εγώ την πόρτα όταν θα είμαστε έτοιμοι.

ΕΚΕΙΝΗ

Την πόρτα δεν μπορώ να την σπάσω. Μπορώ όμως να σπάσω το παράθυρο.

| Σιωπή |

Εκείνη τώρα θα ρίξει με δύναμη το μαγνητόφωνο στο παράθυρο και θα σπάσει το τζάμι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μη!

| Εκείνη ρίχνει με δύναμη το μαγνητόφωνο στο παράθυρο και σπάει το τζάμι. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαστε στον δέκατο όροφο.

ΕΚΕΙΝΗ

Προτιμώ να πεθάνω μαζί τους από το να σιοτώσω με τα χέρια μου το ένα.
Και τώρα εκείνη τρέχει προς το παράθυρο.

| Εκείνη τρέχει προς το παράθυρο. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μαζί αρχίσαμε, μαζί θα τελειώσουμε. Τώρα εκείνος την αρπάζει και την ρίχνει στο πάτωμα.

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν θα τολμήσεις.

| Εκείνος την αρπάζει και την ρίχνει στο πάτωμα. |

ΕΚΕΙΝΗ

Εκείνη τώρα γραπώνει τον λαιμό του.

| Εκείνη γραπώνει στον λαιμό του. |

Τον σφίγγει τόσο που μοιάζει να χάνει τις αισθήσεις του. Ανεβαίνει πάνω του.

| Τον σφίγγει τόσο που μοιάζει να χάνει τις αισθήσεις του. Ανεβαίνει πάνω του. |

Με τα χέρια της χτυπά το κεφάλι του στο πάτωμα. Με μανία.

| Με τα χέρια της χτυπά το κεφάλι του στο πάτωμα. Με μανία. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εκείνος δεν αντιστέκεται.

| Εκείνος δεν αντιστέκεται. |

Έλα, ηρέμησε. Ξάπλωσε να κοιμηθούμε...

Αύριο πάλι.

ΕΚΕΙΝΗ

Η ρόμπα μου γέμισε αίμα. Εδώ, στην κοιλιά. Κοίτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εκείνος την αγκαλιάζει. Κουρνιάζει στην κοιλιά της σαν παιδί. Και ύστερα κουρνιάζει εκείνη στο στέρνο του. Σαν παιδί. Ανασαίνουν μαζί. Κοιμούνται.

| Αγκαλιάζονται και κοιμούνται. Σκοτάδι. |

feedback

| Εκείνος μιλά στο τηλέφωνο. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καλά πάει. Όχι, αλήθεια. Το ξέρω πως είναι σε λίγες μέρες. Ναι, προλαβαίνουμε. Θα προλάβουμε. Ωραία... Ωραία. Ναι, λένε πως έρχεται μπόρα. Το διάβασα, σου λέω. Δεν ξέρω. Δεν- Ναι, σου λέω. Τώρα σε λίγο. Μέσα είναι. Δεν ξέρω, καλά είμαι. Ε, ναι, ανησυχώ λίγο. Όχι. Όχι για το έργο. Για εκείνη. Είναι κάπως περιεργη τελευταία. Αναστατωμένη. Τα μάτια της είναι κόκκινα και σαν να έχει ζαρώσει. Είναι σαν να γερνά. Δεν ξέρω. Πηγαίνει συχνά στην τουαλέτα και μένει εκεί μέσα δέκα μπορεί και δεκαπέντε λεπτά. Δεν ρωτάω, όχι. Και κάθε μέρα είναι και πιο χλωμή. Κάτασπρη. Σαν να μην κυλάει μέσα της αίμα... Σαν να μην κλείνει μάτι. Γράφει, το προχωρά, αλλά σκέφτομαι- Ναι. Έλα. Ναι, με ακούς τώρα; Λέω, προχωράει. Ε, ναι. Αν είναι καλά... Ναι, ψυχολογικά. Ώρες ώρες μου μιλάει σαν να είμαι κάποιος άλλος. Δεν ξέρω. Ο άντρας της, ίσως. Το ξέρω πως δεν έχει άντρα. Τις προάλλες μας πήρε ο ύπνος μαζί και- Ναι, στο γραφείο... Όχι, ρε. Όχι, αλήθεια. Ξύπνησε και φερόταν αλλόκοτα. Γιατί; Δεν ξέρω... Μπορεί. Ναι, ισχύει. Μιλάει σαν άλλη. Ναι, μοιάζουν. Ε, μοιάζουν. Στο προηγούμενο μάθημα νομίζω πως μου μιλούσε με λόγια της ηρωίδας της. Νομίζω... Τα 'χω χάσει. Ναι κι εγώ μιλάω με τις λέξεις του. Εγώ το κάνω με σκοπό να- Ναι, τα ηχογραφούμε. Όλα. Όλα, ναι. Όχι, εγώ πιστεύω πως βοηθάει στο- Ναι... Ναι, όλα ηχογραφούνται. Και μετά τα βάζει στο έργο της. Ήταν μια ιδέα μόνο, ήταν για να- Ναι... Σαν να αυτοσχεδιάζουμε το έργο πριν γρα- Όχι, αυτό μην το ξαναπεις. Εγώ; Μεταξύ μας; Όχι, σε καμία περίπτωση. Καθόλου, θα στο 'λεγα. Όχι σου λέω. Με ξέρεις εμένα να- Ε, ναι κι εκείνη δεν- Ναι, το κόβω. Όταν νιώθω πως πάει να ξεφύγει, το κόβω. Χρειάζεται, ναι. Δεν ξέρει καν να χωρίζει. Δεν έχει συγκατοικήσει ποτέ; Παίζει και είναι σαν να ενηλιωνεται μπροστά στα μάτια μου, σαν να την μεγαλώνω εγώ, σαν να είναι- Ε, προσπαθώ. Δεν έχει μείνει έγκυος ποτέ, πώς θα- Όχι, δεν την ρώτησα. Το υποθέτω. Έχει; Ε, ούτε εγώ. Και δεν έχει να κάνει. Όχι, αποκλείεται. Ναι... Όχι, δεν θα επιτρέψω ποτέ να την- Όχι. Κανέναν. Είναι η αγαπημένη μου- Φυσικά και έχω αληθινά- Μπορούμε να το συζητήσουμε από κοντά; Περιμένει σου λέω, δίπλα. Ωραία... Ωραία. Ναι. Θα παραδώσει, ναι, δεν γίνεται να μην- Ναι, το έχω τραβήξει πολύ. Αλήθεια είναι. Την προικτώ με σκοπό να- Ναι, αυτό νομίζω πως βοηθάει στο- Ναι. Ναι, έτσι νομίζω. Το πιστεύω, ναι. Εντάξει. Το έργο της είναι υπέροχο. Φαίνεται ζωντανό. Ρεαλιστικό. Το βραβείο μας ανήκει. Θα το πάρουμε σίγουρα. Ναι, είμαι μπερδεμένος κι εγώ. Σήμερα ξύπνησα και νόμιζα για λίγο πως είμαι εκείνος... Ναι, το ξέρω. Πλάκα έχει ως ένα σημείο. Ναι. Ναι, την εμπιστεύομαι, φυσικά. Απλώς φοβάμαι πως τα παίρνει όλα πολύ σοβαρά. Ναι, σοβαρότητα θέλουμε και ωριμότητα, αλλά όχι- Ναι. Θέλω να πω, να νοιμάται, να ζει. Να τα διαχωρίζει. Να κάνει ό,τι- Δεν- Κυριολεκτικά, ναι, αυτή είναι η λέξη. Φοβάμαι να μην- Ναι, μπορεί και να είμαι υπερβολικός, έχεις δίκιο... Είναι το έργο... Θα το δεις. Ακόμα και τώρα δεν ξέρω αν αυτά που λέω είναι δικά μου λόγια ή αν είναι κάπου γραμμένα. Γελάς... Ε, ναι, είναι σαν να είναι αληθινά τα όσα- Όχι, δεν πίνω. Όχι σου λέω, δεν- Έλα, ναι. Πάω να συνεχίσουμε. Από εκεί που το αφήσαμε... Εδώ, σήμερα, εμείς, θα- Ναι, σε ακούω εγώ, εσύ με ακούς; Τώρα; Ε, δεν γίνεται όμως έτσι. Θα τα πούμε σύντομα. Θα σε πάρω ξανά. Ναι. Σ' ευχαριστώ που με ακούς. Ναι, θα προσέχω. Τα ακούω, τι είναι, μπουμπουνητά; Ναι. Ναι. Έλα. Γεια σου. Γεια.

| Σκοτάδι |

σκηνή δέκατη έκτη
σφουγγαρίστρα

| Εκείνος ξαπλώνει στο στρωμένο σεντόνι στο πάτωμα. Εκείνη σφουγγαρίζει γύρω του.
Στον τοίχο γράφει με κόκκινα γράμματα “kill your darlings”. Στο πάτωμα νερά. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι κάνεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Σφουγγαρίζω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σταμάτα. Θα τα κάνω εγώ.

ΕΚΕΙΝΗ

Έχω σχεδόν τελειώσει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σταμάτα είπα. Δεν πρέπει στην κατάσταση σου να-

ΕΚΕΙΝΗ

Ζεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί να μην ζω;

ΕΚΕΙΝΗ

Νόμιζα πως σε σκότωσα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι λες;

| Σιωπή |

Υπνοβατείς;

ΕΚΕΙΝΗ

Έχω να κοιμηθώ δυο μέρες.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είχες κοιμηθεί πριν κοιμηθώ εγώ. Ξαπλώσαμε μαζί. Σε πήρε ο ύπνος πάνω μου όταν-

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ξάπλωσα ποτέ μαζί σου.

| Σιωπή |

Τόσο αίμα και ακόμα είσαι ζωντανός. Πώς γίνεται;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ποιο αίμα;

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό που μαζεύω. Το αίμα σου.

| Εκείνος σηκώνεται. Βουλιάζει στα νερά που υπάρχουν στο πάτωμα. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Νερά είναι.

ΕΚΕΙΝΗ

Είναι το αίμα σου.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έσπασαν τα νερά;

ΕΚΕΙΝΗ

Το κεφάλι σου έσπασε.

| Εκείνος κοιτάζει τον τοίχο. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι είναι αυτό;

| Σιωπή |

Τι σημαίνει αυτό που έγραψες;

| Σιωπή |

Πού βρήκες εδώ μέσα κόκκινη μπογιά;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν είναι μπογιά. Είναι το αίμα-

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν υπάρχει αίμα. Δεν αιμορραγώ. Πουθενά. Δες με. Δες.

| Σιωπή |

Γιατί είναι δεμένοι οι καρποί σου;

| Σιωπή |

Σου μιλάω!

| Εκείνη συνεχίζει να σφουγγαρίζει. Εκείνος πετάει τη σφουγγαρίστρα στο πάτωμα. Αρπάζει με τα χέρια του τα χέρια της. Την ταρακουνά. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι έκανες;

ΕΚΕΙΝΗ

Έπρεπε να το γράψω με αίμα.

| Σιωπή |

Το δικό σου αίμα μοιάζει με νερό. Είναι άορατο.

| Σιωπή |

Το δικό μου, δεξ το, κατακόκκινο. Μωβίζει στις άκρες όταν στεγνώνει. Δες το.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Προσπάθησες να σκοτώσεις τον εαυτό σου;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τα παιδιά;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Προσπάθησες να σκοτώσεις τα παιδιά;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είσαι καλά;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επίτηδες το κάνεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα απαντάς μονολεκτικά;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κόφτο. Δεν είναι παιχνίδι.

| Σιωπή |

Παίζεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

| Εκείνος ορμά στον τοίχο και προσπαθεί με τα χέρια του να σβήσει τη φράση. |

Δεν σβήνεται.

| Σιωπή |

Έχει στεγνώσει.

| Σιωπή |

Μόνο αν γκρεμιστεί ο τοίχος.

| Σκοτάδι. Ακούγεται ένας ήχος. Σαν να γκρεμίζεται ο τοίχος. |

σκηνή δέκατη έβδομη
επιστημονική φαντασία

| Σε ένα δωμάτιο πάλλευκο και αποστειρωμένο. Στο κέντρο του, ένα κατάσπρο κρεβάτι.
Στο κέντρο του, μια κόκκινη κηλίδα. Στο κέντρο της, εκείνη. |

ΕΚΕΙΝΗ

Το έκανα. Επέλεξα. Το σιότωσα το άχρηστο. Πάει. Έγινε αίμα στα σεντόνια μου. Αυτά τα σεντόνια δεν θα τα πλύνω ποτέ. Εδώ θα ζει. Εδώ δεν θα ταλαιπωριέται. Εδώ θα είναι ελεύθερο να είναι όπως θέλει. Χαζό. Παλιό. Με λίγες δεξιότητες. Χωρίς δέρμα αφής. Ανώμαλο και αδύναμο. Δεν θα δημιουργήσει πρόβλημα. Δεν θα μου το πληγώσουν. Θα γεννήσω το smart kid. Θα ζήσει στον κόσμο και θα διαπρέψει. Είναι ήδη κερδισμένο. Θα με κάνει περήφανη. Θα μου χαρίσει χαρές. Θα κάνει έξυπνα παιδιά. Τα εγγόνια μου. Θα είμαι μια μάνα ευτυχισμένη. Θα 'μαι γιαγιά τυχερή. Αποδεκτή. Με παράσημα. Θα με χειροκροτήσουν. Ο άντρας μου θα μ' αγαπά περισσότερο. Θα ζήσω μονάχα με αγάπη. Για το καλό του σκοτώθηκε. Είναι ήρωας το μικρό μου. Θυσιάστηκε. Για το καλό. Το καλό μας.

| Εκείνη κάνει το ματωμένο σεντόνι μια μπάλα. Το σφίγγει μέσα στην αγκαλιά της.
Το κρύβει καλά στο συρτάρι του κομοδίνου. Ξαπλώνει ξανά στο κρεβάτι. |

Μαζί θα κοιμόμαστε. Κανένας δεν θα το ξέρει. Στέλνε μου όνειρα γλυκά. Θα σου στέλνω-

| Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνει εκείνος. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να ξεινήσω την βιντεοσκόπηση;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

| Εκείνος κάνει σινιάλο με το χέρι του. Ακούγεται ήχος κουμπιού. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επαναλαμβάνεις μετά από εμένα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δηλώνω υπεύθυνα πως σήμερα, δέκα Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες διακόσια...

ΕΚΕΙΝΗ

Δηλώνω υπεύθυνα πως σήμερα, δέκα Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες διακόσια...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ, στον τόπο που γέννησε τη δημοκρατία...

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ, στον τόπο που γέννησε τη δημοκρατία...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με τη μέθοδο της Μείωσης εμβρύων...

ΕΚΕΙΝΗ

Με τη μέθοδο της Μείωσης εμβρύων...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Χαρίζω μία όμορφη ζωή στο smart kid μου, στον σύζυγό μου, σε εμένα και στην ανθρωπότητα...

ΕΚΕΙΝΗ

Χαρίζω μία όμορφη ζωή στο smart kid μου, στον σύζυγό μου, σε εμένα και στην ανθρωπότητα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αφαιρώντας τη ζωή του ελαττωματικού παιδιού μου...

ΕΚΕΙΝΗ

Αφαιρώντας τη ζωή του ελαττωματικού παιδιού μου...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό είναι ψέμα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σε παρακαλώ. Πες ό,τι λέω! Συνεχίζουμε. Θα το κόψω αργότερα. Θα το μοντάρω. Λοιπόν.

| Σιωπή |

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΗ

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και είμαι περήφανη για αυτή την επιλογή μου...

ΕΚΕΙΝΗ

Και είμαι περήφανη για αυτή την επιλογή μου...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το παιδί θα βασάνιζε και θα βασανιζόταν, θα ήταν άχρηστο για τον κόσμο μας και κακό.

ΕΚΕΙΝΗ

Το παιδί θα βασάνιζε και θα βασανιζόταν, θα ήταν άχρηστο για τον κόσμο μας κακό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έπρεπε να πεθάνει εκείνο για να ζήσουν καλά όλοι οι άλλοι. Είμαι σωτήρας.

ΕΚΕΙΝΗ

Έπρεπε να πεθάνει εκείνο για να ζήσουν καλά όλοι οι άλλοι. Είμαι σωτήρας.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Η δολοφονία ενός αθώου ως πολιτική πράξη, είναι η σωτηρία μας.

ΕΚΕΙΝΗ

Η δολοφονία ενός αθώου ως πολιτική πράξη, είναι η σωτηρία μας.

| Σιωπή |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ λέει πως μπορείς να δηλώσεις ό,τι θες σε ένα λεπτό. Μια σκέψη, μια πρόταση, ό,τι.

| Σιωπή |

Δεν θες.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ προτείνω να μην-

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω!

| Σιωπή |

Συναίνεσα να μην γεννηθεί το παιδί μου. Για το καλό. Και μόνο καλά δεν αισθάνομαι. Σκέφτομαι ασταμάτητα πως το παιδί μου το άχρηστο θα μπορούσε να σώσει τον κόσμο. Θα μπορούσε. Δεν θα μπορέσει. Δεν είμαι σωτήρας. Δεν είμαι θεός. Δεν είμαι η Μήδεια. Ούτε η Αγαθή. Είμαι η Αντιγόνη. Όχι του Σοφοκλή. Μία άλλη. Εκείνη που έμαθε να υπακούει. Εκείνη που έκανε το σωστό. Για εσένα και για τον κόσμο. Για την Αγάπη. Εκείνη που σε άφησε να την κομματιάσεις. Εκείνη που σε ευχαριστεί που της χάρισες ένα νέο συναίσθημα. Όχι του θυμού και ούτε της λύπης. Εκείνο του οίκτου. Είμαι εγώ. Εκείνη που ζητά στο παιδί της συγγνώμη και στα πεταμένα παιδιά όλου του κόσμου. Σε πίστεψα. Πως είσαι σύντροφος ιδανικός για πατέρα. Πως έχεις αγάπη να δώσεις. Είμαι εκείνη που σε νόμιζε για άνθρωπό της. Δες φταις εσύ. Εσύ έκανες ό,τι πίστευες για σωστό. Για το καλό. Εσύ είσαι όπως πρέπει να είσαι. Εγώ είμαι λάθος.

| Σιωπή |

Υπάρχουν στον κόσμο μας τέρατα. Τα λένε ανθρώπους.

| Εκείνη αρπάζει το κομοδίνο που έκρυψε το σεντόνι με το αίμα του παιδιού της. Ξαπλώνει και σηκώνει το κομοδίνο στον αέρα με τεντωμένα χέρια. Το συρτάρι ανοίγει. Το αφήνει να πέσει στην κοιλιά της. Βγάζει μία κραυγή. Σκοτάδι. |

σκηνή δέκατη όγδοη
πραγματικότητα

| Στο γραφείο. Στο κέντρο του, το τραπέζι.
Στο κέντρο του, σιόρπιες σελίδες κι εκείνη. |

ΕΚΕΙΝΗ

Το έκανα. Επέλεξα. Το απέρριψα το άχρηστο. Πάει. Έγινε μελάνι στις σελίδες μου. Αυτές τις σελίδες δεν θα τις χάσω ποτέ. Εδώ θα ζουν. Εδώ δεν θα κριθούν. Εδώ θα είναι ελεύθερες να είναι όπως θέλουν. Χαζές. Παλιές. Με ποιητισμούς και φαντασίες. Μη ρεαλιστικές. Αδιάβαστες και αδύναμες. Ανοικονόμητες. Απολιτίι. Δεν θα δημιουργήσουν σκέψεις. Δεν θα πληγώσουν. Δεν θα διαβαστούν στα σχολειά. Θα δημοσιεύσω το έξυπνο έργο. Όχι το παιδικό. Εκείνο που λέει πώς σκοτώνουν παιδιά. Θα αρέσει στον κόσμο και θα διαπρέψει. Είναι ήδη κερδισμένο. Θα με κάνει περήφανη. Θα μου χαρίσει χαρές. Θα μου δώσει βραβεία. Τίτλους. Τιμές. Θα είμαι μια συγγραφέας πετυχημένη. Θα είμαι καλή. Η καλύτερη. Αποδεκτή. Με παράσημα. Περιζήτητη στου εκδοτικούς οίκους. Στις πιο μεγάλες σκηνές θα παίζομαι. Θα με χειροκροτήσουν. Οι αναγνώστες θα με αγαπήσουν. Το κοινό θα με λατρέψει. Θα γίνω γνωστή και διάσημη. Για το καλό του απορρίφθηκε. Είναι ήρωικό έργο. Θυσιάστηκε. Για το καλό. Το καλό μας.

| Εκείνη βάζει σε τάξη τις σελίδες. Τις ενώνει με το συρραπτικό.
Τις χώνει μέσα στην τσάντα της. Κάθεται σε μία καρέκλα. |

Μαζί θα γράφουμε. Κανένας δεν θα το ξέρει. Στέλνε μου έμπνευση. Θα σου στέλνω-

| Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνει εκείνος. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να ξεκινήσω την ηχογράφηση;

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

| Εκείνος πατά το μαγνητόφωνο. Ακούγεται ήχος κουμπιού. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επαναλαμβάνεις μετά από εμένα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δηλώνω υπεύθυνα πως σήμερα, δέκα Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες είκοσι...

ΕΚΕΙΝΗ

Δηλώνω υπεύθυνα πως σήμερα, δέκα Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες είκοσι...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ, στον τόπο που γέννησε τη δημοκρατία...

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ, στον τόπο που γέννησε τη δημοκρατία...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Στη σχολή πυροδότησης θεατρικής γραφής του θεάτρου Πορεία...

ΕΚΕΙΝΗ

Στη σχολή πυροδότησης θεατρικής γραφής του θεάτρου Πορεία...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Επιλέγω να δημοσιεύσω το έργο με τίτλο “How to kill your darlings”...

ΕΚΕΙΝΗ

Επιλέγω να δημοσιεύσω το έργο με τίτλο “How to kill your darlings”...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Διεκδικώντας μαζί του το πρώτο βραβείο και την επιχορήγηση...

ΕΚΕΙΝΗ

Διεκδικώντας μαζί του το πρώτο βραβείο και την επιχορήγηση...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Απορρίπτοντας το έργο με τίτλο «Ο Ψαροκέφαλος»...

ΕΚΕΙΝΗ

Απορρίπτοντας το έργο με τίτλο «Ο Ψαροκέφαλος»...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό είναι ψέμα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σε παρακαλώ. Πες ό,τι λέω! Συνεχίζουμε. Θα το κόψω αργότερα. Θα το μοντάρω. Λοιπόν.

| Σιωπή |

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΗ

Μόνη μου και χωρίς καμία παρέμβαση ή πίεση...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και είμαι περήφανη για αυτή την επιλογή μου...

ΕΚΕΙΝΗ

Και είμαι περήφανη για αυτή την επιλογή μου...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το έργο που απέρριψα δεν με εκπροσωπεί και είναι ατελές...

ΕΚΕΙΝΗ

Το έργο που απέρριψα δεν με εκπροσωπεί και είναι ατελές...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν αφορά κανένα κοινό και δεν προσφέρει τίποτα στην ανθρωπότητα...

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν αφορά κανένα κοινό και δεν προσφέρει τίποτα στην ανθρωπότητα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαι συγγραφέας.

ΕΚΕΙΝΗ

Είμαι συγγραφέας.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Η δολοφονία ενός αθώου ως πολιτική πράξη, είναι το θέμα μου.

ΕΚΕΙΝΗ

Η δολοφονία ενός αθώου ως πολιτική πράξη, είναι το θέμα μου.

| Σιωπή |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εδώ λέει πως μπορείς να δηλώσεις ό,τι θες σε ένα λεπτό. Μια σκέψη, μια πρόταση, ό,τι.

| Σιωπή |

Δεν θες.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εγώ προτείνω να μην-

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω!

| Σιωπή |

Συναίνεσα να απορριφθεί ένα έργο μου. Να αλλάξω ιδέες και λέξεις. Για το καλό. Και μόνο καλά δεν αισθάνομαι. Σκέφτομαι ασταμάτητα πως το έργο εκείνο, το άχρηστο, έχει γραφτεί με το αίμα μου. Δεν είμαι συγγραφέας. Δεν έγραφα τη Μήδεια. Ούτε για την Αγαθή. Προσπάθησα να γράψω για την Αντιγόνη. Όχι του Σοφοκλή. Μία άλλη. Εκείνη που έμαθε να υπακούει. Εκείνη που έκανε το σωστό. Για το κοινό, για τον κόσμο. Για την Τέχνη. Εκείνη που ναρκισσεύτηκε από τα χειροκροτήματα. Εκείνη που δεν έχει πια κανένα

συναίσθημα. Ούτε καν του θυμού ή της λύπης. Μονάχα ίσως εκείνο του οίκτου. Είμαι εγώ. Εκείνη που ζητά στον εαυτό της συγγνώμη που σκέφτηκε να τον πουλήσει. Σας πίστεψα. Πως είστε συγγραφέας αγνός και καλός δάσκαλος. Πως έχετε αγάπη να δώσετε. Πίστεψα στην ανάγκη, στην έκπληξη, στη συγκίνηση και στην οικονομία. Πίστεψα στον ορίζοντα και στην ποίηση. Πίστεψα στο μαζί, στο εμείς είμαστε, σε εμάς και στον κόσμο. Πίστεψα πως θέλετε να με βοηθήσετε να εκφράσω αυτό που είμαι. Πίστεψα και σταμάτησα να νομίζω. Είμαι εκείνη που σας θαύμαζε και ήθελε να σας μοιάσει. Όχι πια. Τώρα θέλω να μοιάσω πάλι σε εμένα. Δεν φταίτε εσείς. Εσείς κάνατε ό,τι πιστεύατε για σωστό. Για το καλό. Προσπαθήσατε να με βοηθήσετε. Εσείς είστε όπως πρέπει να είστε. Εγώ είμαι λάθος.

| Σιωπή |

Δεν θα παραδώσω κανένα έργο. Συγγνώμη. Και σας ευχαριστώ από καρδιάς... Για όλα.

| Εκείνη παίρνει την τσάντα της και αποχωρεί. Σκοτάδι. |

σκηνή δέκατη ένατη
βουβή

|Άδεια σκηνή. Σαν βωμός.
Στο κέντρο της, ένα βουνό από σελίδες τσαλακωμένες.
Επάνω τους ξαπλώνει εκείνη. Ανασαίνει ρυθμικά.
Εκείνος της κρατά το χέρι. Εκείνη γεννά.
Εκείνος παίρνει στα χέρια του το νεογέννητο. Κόβει τον λώρο. Με τα δόντια.
Εκείνη σηκώνεται. Παίρνει στην αγκαλιά της το μωρό. Το φιλά.
Το τοποθετεί στην κορυφή του βουνού των σελίδων.
Εκείνος λούζει το βουνό με πετρέλαιο.
Εκείνη του δίνει τα σπύρτα.
Εκείνος τα ανάβει.
Φωτιά.
Και σκοτάδι. |

σκηνή εικοστή
βραβείο

| Άδεια σκηνή. Γεμάτη πλατεία. Ακούγονται τρία κουδούνια.
Εκείνος σηκώνεται και μιλά από τη θέση του. |

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καλησπέρα σε όλους σας. Σας ευχαριστώ εκ μέρους της σχολής μας που είστε σήμερα εδώ. Βλέπω πολλούς ανθρώπους της τέχνης στις καρτέλες του θεάτρου και αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα. Δεν θα σας κουράσω. Δεν έχω πολλά να σας πω... Θέλω μονάχα να ευχαριστήσω τους τριάντα συμμετέχοντες που έγραψαν τριάντα σπουδαία έργα.

| Σιωπή |

Σκεφτείτε... Τόσες λέξεις γραμμένες, περίπου δέκα χιλιάδες λέξεις το κάθε έργο, δέκα χιλιάδες λέξεις ο κάθε συμμετέχοντας, δέκα χιλιάδες λέξεις ο κάθε συγγραφέας, δέκα χιλιάδες -κι άλλες τόσες λέξεις που γράφτηκαν για να σβηστούν- γράφτηκαν για να τις διαβάσετε εσείς... Για να τις δείτε εσείς και να τις χειροκροτήσετε. Γράφτηκαν για εσάς.

| Σιωπή |

Σκεφτείτε... Πόσο μελάνι καταναλώθηκε; Πόσα στυλό άδειασαν; Πόσα μολύβια ξύστηκαν ξανά και ξανά μέχρι να μείνουν μονάχα οι μύτες τους; Πόσα κουμπιά υπολογιστών έσπασαν από το πάτημα; Πόσα πληκτρολόγια χάλασαν από χυμένους καφέδες; Πόσο ρεύμα κατανάλωσαν τα laptop; Πόσα megabyte internet ξοδεύτηκαν σε έρευνα, αποστολή email και αποθήκευση εγγράφων; Πόσοι σκληροί δίσκοι γέμισαν; Πόσα restart, πόσες σπασμένες οθόνες από θυμό που δεν βγαίνει η σκηνή; Πόσες σελίδες μουτζουρωμένες; Πόσες στιγμές;

| Σιωπή |

Σκεφτείτε... Αν το μελάνι ήταν αίμα... Αν γράφαμε με το αίμα μας... Σκεφτείτε. Πόσες φορές θα έπρεπε να σκοτώσουμε τους εαυτούς μας; Πόσοι εαυτοί θυσιάζονται; Πώς οι εαυτοί θυσιάζονται; Πόσα πτώματα αναλογούν σε κάθε έργο; Πόσες γέννες και πόσες αμβλώσεις; Πόσοι άνθρωποι δυνατοί; Πόσοι αδύναμοι; Πόσα παιδιά;

| Σιωπή |

Οι μαθητές της σχολής μας αποφάσισαν να μην παραδώσουν τα έργα τους. Να μην συμμετάσχουν στον διαγωνισμό. Κανένα βραβείο δεν αξίζει το αίμα τους. Δεν θα τα κρίνει κανείς τα παιδιά τους. Έτσι μας είπαν. Χειροκροτήστε την άδεια σκηνή. Το έχει ανάγκη το χειροκρότημα περισσότερο απ' όλους.

| Χειροκροτούν |

Σας ευχαριστώ ξανά που ήσασταν απόψε εδώ. Τα έργα μου παίζονται εδώ τις Δευτέρες και Τρίτες με τιμή εισιτηρίου μόνο δέκα ευρώ, ενώ μπορείτε να τα διαβάσετε σε εκδόσεις του θεάτρου στην τιμή των δεκαπέντε ευρώ. Για online παραγγελίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μου. Το τηλέφωνό μου είναι φυσικά διαθέσιμο σε όλους σας. Καλό σας βράδυ!

| Φώτα πλατείας |

εικόνα τρίτη

αγάπης

σκηνή εικοστή πρώτη
επίλογος

|Τα φώτα της πλατείας ανάβουν. Μόλις οι θεατές σηκωθούν απ' τις θέσεις τους, στη σκηνή εμφανίζεται ένα πλάσμα παράξενο. Είναι ο Ψαροκέφαλος. Το σώμα του είναι ανθρώπινο, μα το κεφάλι του μοιάζει με κεφάλι ψαριού. Αιωρείται. Μιλά σιγανά και κοιτάζει στα μάτια. |

EKEINO

Σταθείτε άνθρωποι καλοί. Σταθείτε θεατές μας.
Μη βιάζεστε τόσο πολύ. Δεν θα μας πάρει η νύχτα.
Αν σας μιλώ να ξέρετε πως πέρασα από feedback.
Ξέρω, παραξενεύεστε που σας μιλάει κάποιος
που μοιάζει να 'ναι άνθρωπος ταυτόχρονα και ψάρι.
Δεν είμαι ψάρι σίγουρα και ούτε έχω λέπια
Δεν είμαι εγώ ηθοποιός, ούτε και ταξιθέτης.
Ήρωας είμαι άυλος, πρόσωπο, χαρακτήρας.
Με σκέφτηκε και μ' έγγραψε κάποτε μια κοπέλα.
Δεν με διαβάσανε ποτέ, ούτε με ανεβάσαν.
Δεν με σκηνοθετήσανε, μήτε μου δώσαν σώμα.
Ηθοποιός δεν με έπαιξε, δεν με χειροκροτήσαν.
Υπάρχω όμως, είμαι εδώ, πρώτη φορά μιλάω.
Τα λόγια μου αυτά εδώ, είναι κάπου γραμμένα.
Όμως δεν είμαι άνθρωπος, γι' αυτό και κάτι λείπει.
Τις ομοιοκαταληξίες μου δεν θα τις καταφέρω.
Μήτε τα λόγια που 'γραψε εκείνη δεν θα πω.
Είναι η ψυχή μου που μιλά, εκείνη τώρα ακούτε.
Κι αυτό που τώρα βλέπετε, είναι εντελώς δικό σας.
Άλλος θα με φαντάζεται χοντρό και γερασμένο.
Άλλος με βλέπει ως παιδί, μικρό, αλαφιασμένο.
Ξέρετε ό,τι έγγραψε εκείνη για εμένα.
Και όλα τα άλλα πλάθονται από εσάς μονάχα.
Ξέρω πως δεν ταιριάζω εδώ, πως δεν μου πάει το έργο.
Όμως σας το ομολογώ πως διόλου δεν με νοιάζει.
Θέλω μονάχα να σας πω πως είμαι εδώ, υπάρχω.
Και γύρω μου υπάρχουνε άλλα τριάντα έργα.
Δεν είμαστε όπως εσείς, δεν ζούμε μες στον κόσμο,
όμως στις λέξεις μας κυλά αίμα σαν το δικό σας.
Εκείνοι που μας έγγραψαν, πονέσανε, γελάσαν.
Γεννήσαν για παιδιά εμάς και τους ευχαριστούμε.
Γι' αυτό, αγαπημένοι μου, θεατές κι αναγνώστες,
μη γίνεστε σκληροί με εμάς, μην μας υποτιμάτε.
Και όσο για τους συγγραφείς, μαμάδες μας, μπαμπάδες,
ειπός από ευχαριστώ, σας λέμε ακόμα κάτι.
Μην μας παζαρεύετε και μην μας ξεπουλάτε, χαρείτε μας.
Χαρίστε μας ζωή, πνοή, ταξίδια, εμπειρίες.
Αφήστε μας να αρθρώσουμε δικές μας ιστορίες.
Φερθείτε μας σαν να 'μαστε αίμα σας και παιδιά σας.
Γιατί είμαστε.

| Σκοτάδι |